

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy V szkoły podstawowej
do programu nr AZ-2-01/10 i podręcznika nr RA-22-01/10-RA-3/13 „Wierzę w Boga”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA
I. Bóg kocha ludzi			
Uczeń: – podaje przymioty Boga, – nazywa Boga Stworzycielem, – stwierdza, że wszystko, co Bóg stworzył było dobre, – podaje istotę, przyczyny i skutki grzechu, – podaje, kim byli Abel i Kain, – podaje znaczenie słowa „przymierze”, – identyfikuje arkę Noego z Kościołem, – podaje, że grzech niszczy przyjaźń z Bogiem, – definiuje słowa: „liturgia”, „sakrament”.	Uczeń: – przytacza prawdę o początku świata zawartą w Księdze Rodzaju, – streszcza biblijny tekst o stworzeniu świata, – wyjaśnia słowa: „stworzyć”, „wszechmogący”, – identyfikuje pochodzenie człowieka ze stworzeniem przez Boga, – wskazuje na powołanie człowieka do przyjaźni z Bogiem, – określa sposoby podtrzymywania własnej przyjaźni z Bogiem, – identyfikuje grzech Adama i Ewy z grzechem pierwotnym, – streszcza opowiadanie biblijne o nieposłuszeństwie pierwszych ludzi, – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za miłość i obietnicę zbawienia, – streszcza tekst biblijny, mówiący o Ablu i Kainie, – przytacza biblijne opowiadanie o zawarciu przymierza Boga z Noem, – używa poprawnie terminów: przymierze, arka, Kościół, – definiuje słowo „pycha”, – streszcza tekst biblijny o wieży Babel, – uzasadnia sens jedności z Bogiem i ludźmi, – proponuje, co należy czynić, aby wzrastała jedność wśród ludzi,	Uczeń: – określa, w jaki sposób należy dbać o stworzony świat, – streszcza biblijny opis stworzenia człowieka, – wyjaśnia, dlaczego człowiek jest najdoskonalszym stworzeniem Boga, – objaśnia, dlaczego Bóg obiecał ludziom Zbawiciela, – wskazuje, że ofiara Abła była zapowiedzią ofiary Pana Jezusa, – wnioskuje, że każdy grzech jest nieszczęściem człowieka, – wyjaśnia znaczenie przymierza z Noem dla całej ludzkości, – wyjaśnia potrzebę troski o jedność z Bogiem, – wskazuje na jedność ludzi z Bogiem w sakramentach: chrztu, Eucharystii oraz pojednania i pokuty.	Uczeń: – podaje, w czym człowiek jest podobny do Boga, – wyjaśnia tekst biblijny zapowiadający Zbawiciela, – wskazuje podobieństwa między przymierzem zawartym z Noem a przymierzem zawartym w Chrystusie.

	– wylicza sakramenty święte, – określa sposoby obecności Chrystusa w liturgii, – rysuje znak graficzny sakramentu chrztu, Eucharystii oraz pojednania i pokuty, – wnioskuje, że liturgia jest drogą do jedności z Bogiem.		
II. Bóg opiekuje się ludźmi			
Uczeń: – uzasadnia potrzebę szacunku dla imienia Boga, – wyjaśnia, dlaczego Pan Bóg zesłał plagi na Egipt, – wnioskuje o potrzebie wierności Bogu w swoim życiu, – wskazuje przykłady życia zgodnego z wolą Bożą, – podaje, że Bóg wyprowadził Izraelitów z niewoli egipskiej, – podaje, że Izraelici przeszli przez Morze Czerwone, – podaje znaczenie słowa „manna”.	Uczeń: – charakteryzuje postawę człowieka wierzącego, – określa postawę Abrahama wobec Bożego wezwania, – proponuje sposoby troski o rozwój wiary, – wybiera sposoby okazywania miłości Bogu, – ocenia postawę Abrahama wobec Boga, – przytacza biblijne opowiadanie dotyczące snu Jakuba, – uzasadnia przyjmowanie przez człowieka woli Bożej, – wskazuje na potrzebę wierności Panu Bogu i dziękowania za Jego opiekę, – wyjaśnia, do czego wzywa nas Pan Bóg na przykładzie Józefa, – redaguje modlitwę dziękczynną za zbawienie człowieka, – podaje, że Józef daje nam przykład przebaczenia, – wyjaśnia, do czego Pan Bóg wzywa każdego człowieka poprzez historię Józefa, – uzasadnia, dlaczego należy przebaczać innym, – podaje imię, które objawił Bóg Mojżeszowi, – wskazuje na wartość współpracy z Bogiem w zbawianiu innych ludzi, – identyfikuje baranka paschalnego i Baranka Bożego, – objaśnia znaczenie baranka dla Izraelitów, – określa znaczenie wyjścia z niewoli dla historii narodu wybranego,	Uczeń: – streszcza biblijny opis powołania Abrahama, – wyjaśnia, dlaczego Abrahama nazywamy ojcem wierzących, – wyjaśnia, na czym polega podobieństwo Izaaka i Jezusa, – wyjaśnia, dlaczego powinniśmy powierzyć swoje życie Panu Bogu, – streszcza historię Józefa, syna Jakuba, – porównuje wydarzenia z życia Józefa i Pana Jezusa, – charakteryzuje postać Józefa, – streszcza losy Józefa i jego braci, – wybiera sposoby, jak pogłębiać więź z Bogiem, – streszcza biblijne opowiadanie o powołaniu Mojżesza, – wybiera sposoby współpracy z Bogiem w dziele zbawienia, – podaje przykłady opieki Bożej nad Izraelitami, – wnioskuje, że łaska Boża ratuje człowieka z niewoli grzechu, – wyjaśnia analogię pomiędzy manną a sakramentem Eucharystii, – charakteryzuje związek między Ostatnią Wieczerzą a liturgią eucharystyczną, – określa sposoby okazywania wdzięczności Bogu za dar Eucharystii, – przytacza treść wydarzenia biblijnego, jakim było wyprowadzenie wody ze skały, – wyjaśnia analogię między wodą ze skały wodę a łaską Bożą.	Uczeń: – podaje treść obietnicy danej Abrahamowi, – wymienia imiona dwunastu synów Jakuba, – wyjaśnia znaczenie proroctwa Jakuba, – wymienia dziewięć plag egipskich, – objaśnia, czym był Namiot Spotkania, – proponuje, jak rozwijać życie Boże.

	– przytacza okoliczności przejścia Izraelitów przez Morze Czerwone, – wyjaśnia analogię pomiędzy przejściem przez Morze Czerwone a sakramentem chrztu świętego, – wskazuje, że należy dziękować za łaskę chrztu świętego, – przytacza przykłady szczególnej opieki Boga nad Izraelitami, – charakteryzuje pojęcia: łaska Boża uświęcająca i łaska uczynkowa.		
III. Bóg zawiera przymierze z ludźmi			
Uczeń: – identyfikuje Dekalog z przykazaniami Bożymi, – objaśnia, czym jest przymierze, – dowodzi, że przykazania Boże są drogą do życia wiecznego, – określa, dlaczego krzyż jest znakiem wiary chrześcijańskiej, – redaguje modlitwę wdzięczności za przynależność do Kościoła, – podaje, kto powołuje człowieka do świętości.	Uczeń: – podaje treść przykazania miłości Boga i bliźniego, – wyjaśnia analogię między Dekalogiem a Nowym Przymierzem, – podaje, że wypełnianie przykazań jest wyrazem wiary i posłuszeństwa Bogu, – wymienia przykłady dochowania wierności przymierza z Bogiem, – wyjaśnia, dlaczego należy zachowywać przykazania Boże, – wskazuje, że należy formować sumienie według przykazań Bożych, – wyjaśnia analogię między Ziemią Obiecaną a niebem, – wskazuje na Pana Jezusa jako jedyne Pośrednika w zbawczym dziele Boga, – określa, dlaczego Bóg wzywa człowieka do świętości, – nazywa Pana Jezusa Wielkim Potomkiem Dawida, – wyjaśnia znaczenie słowa „Mesjasz”, – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za sakrament chrztu świętego, – opowiada o życiu świętych ludzi, – wybiera sposoby realizowania wezwania do świętości.	Uczeń: – uzasadnia, że Dekalog jest wyrazem miłości i troski Boga o człowieka, – dowodzi, dlaczego należy wypełniać przykazania Boże, – przytacza treść opowiadania biblijnego o wężu miedzianym, – wymienia okoliczności wprowadzenia Izraelitów do Ziemi Obiecanej, – uzasadnia potrzebę współpracy z Bogiem, – wyjaśnia, na czym polega przymierze Boga z ludźmi.	Uczeń: – opowiada o przymierzu, które Bóg zawarł z Dawidem, – określa, na czym polegało Nowe Przymierze, – wyjaśnia analogię między węzem na pustyni a krzyżem Chrystusa, – wyjaśnia, co to znaczy „trwać przy Chrystusie”.
IV. Bóg posyła Jezusa			
Uczeń: – wycisza zadania proroków, – podaje, kim był Jan Chrzciel,	Uczeń: – identyfikuje Adwent z czasem radości i oczekiwania,	Uczeń: – streszcza wydarzenie biblijne o uzdrowieniu Naamana,	Uczeń: – analizuje wezwania poszczególnych niedziel Adwentu,

– objaśnia znaczenie słowa: „posłannictwo”, – określa warunki sakramentu pokuty, – podaje, że Jezus Chrystus jest postacią historyczną, – wyjaśnia znaczenie pojęcia: „postać historyczna”, – wyjaśnia znaczenie imienia: Syn Boży, – określa znaczenie pojęcia: „objawienie”, – wybiera sposoby okazywania miłości Bogu Ojcu. – podaje, że Święta Rodzina jest wzorem życia z Bogiem, – wymienia wartości niezbędne do utworzenia szczęśliwej rodziny, – wyjaśnia, kto i co tworzy rodzinę, – podaje, że Jezus jest Królem, Kapłanem i Prorokiem, – wyjaśnia pojęcia: „Ziemia Święta”, „miejsca ewangeliczne”, – wskazuje na potrzebę poznawania miejsc związanych z życiem Jezusa.	– wyjaśnia znaczenie słów: „Adwent”, „Zbawiciel”, „protoewangelia”, – określa potrójne znaczenie Adwentu, – podaje, kim był Elizeusz, – wskazuje na sakrament chrztu, jako warunek naszego zbawienia, – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za łaski otrzymane na chrzcie świętym. – podaje, kim był Izajasz, – wskazuje na potrzebę zawierzenia Bogu, – proponuje sposoby pogłębiania wiary, – wymienia dokumenty chrześcijańskie i pozachrześcijańskie, jako źródła wiedzy o Jezusie, – określa relacje panujące w Świętej Rodzinie, – uzasadnia potrzebę wzajemnego pomagania sobie i odpowiedzialności za rodziców i rodzeństwo, – przyjmuje odpowiedzialność za postawę miłości i odpowiedzialności w rodzinie. – podaje, kto objawił się podczas chrztu Jezusa, – przytacza przykazanie miłości Boga i bliźniego, – wyjaśnia różnicę między królestwem ziemskim i Królestwem Bożym, – wylicza najważniejsze miejsca w Palestynie związane z misją Zbawiciela.	– wymienia proroków zapowiadających przyjście Mesjasza, – wymienia proroctwa Izajasza odnoszące się do zapowiadanego Mesjasza. – wyjaśnia, w jaki sposób wypełniły się proroctwa Izajasza, – streszcza proroctwa Jana Chrzciciela zapowiadające Mesjasza, – podaje świadectwa Jezusa o Jego Bożym synostwie, – wymienia zadania, jakie wynikają z przyjęcia sakramentu chrztu świętego, – streszcza świadectwo wiary św. Piotra, – streszcza tekst biblijny o chrzcie Pana Jezusa, – wskazuje, że Jezus jest umiłowanym Synem Boga Ojca, – wymienia przykłady czynów Jezusa jako Króla, Kapłana, Proroka, – proponuje sposoby realizacji przykazania miłości w codziennym życiu.	– uzasadnia znaczenie chrztu Jezusa w Jordanie, – streszcza proroctwa zapowiadające przyjście Mesjasza, – wyjaśnia, w jaki sposób wypełniły się proroctwa mesjańskie, – charakteryzuje świadectwa wiary o Jezusie Chrystusie, – dowodzi prawdy o Jezusie, jako postaci historycznej, – uzasadnia potrzebę dziękczynienia Bogu za chrzest.
V. Bóg naucza przez Jezusa			
Uczeń: – podaje, co to jest przypowieść, – podaje, czym jest winnica, – identyfikuje bliźniego z drugim człowiekiem, – podaje, że Jezus Chrystus głosi naukę Ojca, – podaje, że Jezus uczy prawdy, – wymienia sakramenty święte, – podaje znaczenie słowa „błogosławiony”, – określa, czym jest sąd ostateczny, – uzasadnia potrzebę starania się o dobre postępowanie.	Uczeń: – streszcza poznane przypowieści, – wybiera sposoby budowania i umacniania Królestwa Bożego, – identyfikuje winnicę z Królestwem Bożym, – streszcza przypowieść o robotnikach w winnicy, – wskazuje, że warunkiem przynależności do Królestwa Bożego jest nawrócenie i wiara, – podaje, jak brzmi podstawowe prawo Królestwa Bożego,	Uczeń: – wyjaśnia prawdy zawarte w przypowieściach, – wybiera sposoby realizowania czynów miłości w codziennym życiu, – przytacza treść błogosławieństw, – wyjaśnia, jakich ludzi Jezus nazywa „błogosławionymi”, – uzasadnia potrzebę stosowania Ośmiu Błogosławieństw w swoim życiu, – wyjaśnia, dzięki czemu Królestwo Boże wzrasta, – wskazuje na sakrament chrztu świętego,	Uczeń: – dowodzi, że sakrament chrztu to czas wezwania nas do pracy w winnicy Bożej, – uzasadnia, dlaczego każdy człowiek został powołany do poszukiwania prawdy, – wskazuje na błogosławieństwa, jako drogę przyjaźni z Jezusem, – ocenia swoje postępowanie w świetle prawd Bożych, – planuje troskę o dążenie do świętości.

	– streszcza przypowieść o miłosiernym Samarytaninie, – objaśnia, dlaczego Jezus Chrystus został posłany przez Ojca, – wyjaśnia, co stanowi istotę nauki Pana Jezusa, – określa sposoby rozwoju Królestwa Bożego, – przytacza prawdy głoszone przez Jezusa, – wyjaśnia, dlaczego Jezus Chrystus głosił prawdę, – wyjaśnia, w jaki sposób Pan Jezus działa w sakramentach, – wskazuje, że w sakramentach jednoczymy się z Chrystusem, – uzasadnia potrzebę częstego korzystania z sakramentów, – identyfikuje Kazanie na Górze z Ośmioma Błogosławieństwami, – wybiera sposób realizacji błogosławieństw w swoim życiu, – podaje, że Pana Jezus ukazuje prawdę o Królestwie Bożym na podstawie przypowieści o ziarnku gorczycy, – stwierdza, że Kościół głosi radosną nowinę o Królestwie Bożym, – uzasadnia potrzebę korzystania z sakramentów świętych i spełniania dobrych uczynków, – przytacza treść przypowieści o chwaście i sieci.	jako początek rozwoju Królestwa Bożego w człowieku, – objaśnia prawdy o Królestwie Bożym, zawarte w przypowieściach o chwaście i sieci,	
--	--	--	--

VI. Bóg działa przez Jezusa

Uczeń: – podaje, że Jezus uzdrawia i odpuszcza grzechy, – określa, w których sakramentach Jezus odpuszcza grzechy, – podaje, że Eucharystia jest pokarmem na życie wieczne, – podaje, że Jezus ma dwie natury – Boską i ludzką, – stwierdza, że moc Jezusa jest ratunkiem dla człowieka pośród życiowych burz,	Uczeń: – wskazuje na chrześcijańską postawę wobec cierpienia, – objaśnia, co to znaczy, że Eucharystia jest pokarmem na życie wieczne, – wskazuje na związek rozmnożenia chleba z Eucharystią, – określa sposoby okazywania wdzięczności Bogu za dar Eucharystii, – określa, w jaki sposób okazywać zaufanie i wiarę w Jezusa,	Uczeń: – wyjaśnia istotę uzdrowień dokonanych przez Jezusa, – objaśnia, na czym polega zdrowie duszy, – opowiada o cudownym rozmnożeniu chleba przez Jezusa, – streszcza tekst biblijny o uciszeniu burzy na jeziorze, – wskazuje, że Jezus, ucisząc burzę na jeziorze, objawił swoją Boską moc, pogłębił wiarę uczniów i okazał swoje miłosierdzie,	Uczeń: – określa istotne części liturgii Wielkiego Piątku, – podaje, że chrzest jest uczestnictwem w Tajemnicy Paschalnej Chrystusa, – objaśnia, w jaki sposób uczestniczymy w Tajemnicy Paschalnej Chrystusa, – wyjaśnia, dlaczego zmartwychwstanie Jezusa stanowi dla nas źródło chrześcijańskiego życia, – uzasadnia potrzebę spotkania z Jezusem
---	---	---	---

– podaje, czym jest wskrzeszenie, – podaje, że krzyż jest symbolem wiary chrześcijan, – wymienia symbole chrzcielne, – wyjaśnia znaczenie sakramentu chrztu, – wskazuje zadania ucznia Chrystusa, – podaje, że zmartwychwstanie Chrystusa jest podstawą i źródłem życia chrześcijańskiego, – podaje, że wiara jest darem Boga, – definiuje terminy: „dar”, „wiara”, – wskazuje na odpowiedzialność za przyjętą wiarę, – podaje, że Jezus jest naszą nadzieją w pokonywaniu trudności, – wyjaśnia, czym jest nadzieja, – podaje, że źródłem prawdziwej miłości jest Bóg, – objaśnia, czym jest postawa miłości, – wskazuje na odpowiedzialność za pełnienie czynów miłości, – podaje, że w pięknie świata poznajemy Boga, – wskazuje na wakacje jako czas dany od Boga.	– wymienia przykłady wskrzeszeń opisanych w Piśmie Świętym, – wyjaśnia, czego zapowiedzią stał się cud wskrzeszenia, – wskazuje na różnicę między wskrzeszeniem a zmartwychwstaniem, – podaje, że śmierć Jezusa na krzyżu była spełnieniem woli Ojca i centralnym wydarzeniem w historii zbawienia, – wybiera sposoby okazywania posłuszeństwa wobec woli Bożej, – wskazuje na potrzebę wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość i śmierć na krzyżu, – objaśnia, czym jest Nowe Przymierze, – wyjaśnia, czym jest śmierć Jezusa na krzyżu, – wskazuje na sens śmierci Chrystusa na krzyżu jako ofiary Nowego Przymierza, – dowodzi konieczności przyjęcia chrztu przez człowieka, – definiuje termin: „chrystofania”, – objaśnia, w jaki sposób należy dbać o rozwój wiary, – stwierdza, że każdą trudność łatwiej przetrwać z Chrystusem, – określa czyny, które świadczą o życiu w miłości, – wybiera sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego miłość, – objaśnia, w jaki sposób można pogłębiać przyjaźń z Panem Jezusem,	– opowiada tekst biblijny o wskrzeszeniu Łazarza, – streszcza opis biblijny dotyczący ukrzyżowania Jezusa, – uzasadnia znaczenie śmierci Pana Jezusa na krzyżu, – uzasadnia konieczność czerpania mocy i siły płynącej z krzyża w sytuacjach trudnych, – określa, czym jest Tajemnica Paschalna Chrystusa, – streszcza teksty biblijne na temat zmartwychwstania Pana Jezusa, – przytacza słowa Jezusa, skierowane do świętego Tomasza, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus po swoim zmartwychwstaniu ukazywał się Apostołom, – streszcza tekst biblijny, opisujący spotkanie Zmartwychwstałego Jezusa z Apostołami, – analizuje, czym jest nadzieja w odniesieniu do trudności.	we Mszy Świętej, – uzasadnia obecność Boga w swoich przeżyciach wakacyjnych.
---	--	--	---

KRYTERIA OCENIANIA

z katechezy w zakresie klasy VI szkoły podstawowej do programu nr AZ-2-01/10 i podręcznika nr RA-23-01/10-RA-2/14 *„Wierzę w Kościół”* pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Kryteria w zakresie oceny celującej należy określić indywidualnie.

Ogólnie:

Ocena celująca oznacza, że osiągnięcia ucznia wyraźnie wykraczają poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych w realizowanym przez nauczyciela programie nauczania.

Uczeń:

- twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia,
- proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych,
- osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach,
- angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaż sceniczne, gazetki religijne,
- twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach,
- jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń,
- posiada inne osiągnięcia indywidualne promujące ocenę celującą.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA
I. TAJEMNICA KOŚCIOŁA CHRYSZTUSOWEGO			
Uczeń: – podaje, że Jezus założył Kościół, – identyfikuje Kościół ze wspólnotą ludzi ochrzczonych, – streszcza tekst Ewangelii – Mt 4,18-22, – podaje, że Jezus Chrystus objawił Ducha Świętego, – określa, jaką postawę należy przyjąć wobec działania Ducha Świętego, – podaje, że Duch Święty jest źródłem darów i charyzmatów udzielanych Kościołowi, – wymienia siedem darów Ducha Świętego, – objaśnia znaczenie słowa „charyzmat”, – podaje, że Duch Święty został zesłany na ziemię w dniu Pięćdziesiątnicy, – rozróżnia symbole Ducha Świętego, – wylicza trzy cnoty Boskie, – podaje przykłady oddziaływania Ducha	Uczeń: – określa, na czym polega współpraca w budowaniu Kościoła, – wyjaśnia, w jaki sposób Duch Święty działa w człowieku, – rysuje symbole Ducha Świętego, – wskazuje na konieczność pogłębiania wiary, zaufania i miłości względem Boga, – wskazuje na modlitwę i świadectwo życia codziennego jako udział w apostołskiej działalności Kościoła, – objaśnia, na czym polega misyjny charakter Kościoła, – przytacza treść nakazu misyjnego Chrystusa, – wyjaśnia, co poleca Jezus w nakazie misyjnym, – wyjaśnia, w jakich okolicznościach Jezus	Uczeń: – wymienia imiona Apostołów, – wyjaśnia, jaka jest istota poszczególnych darów Ducha Świętego, – określa znaczenie darów i charyzmatów w życiu chrześcijańskim, – wyjaśnia, jaką rolę w życiu chrześcijanina pełnią cnoty Boskie, – charakteryzuje rolę Ducha Świętego w życiu Kościoła, – proponuje sposoby zaangażowania się w dzieło misyjne Kościoła, – podaje, że papież wraz z Kolegium Biskupów stanowi Urząd Nauczycielski Kościoła, – objaśnia, kiedy nauczanie papieża jest nieomylne, – określa, dlaczego św. Pawła nazywamy	Uczeń: – uzasadnia stwierdzenie: „człowiek współczesny może być rybakiem ludzi”, – stwierdza, że Duch Święty jest źródłem mocy dla wyznawców Chrystusa, – uzasadnia potrzebę współpracy z Duchem Świętym w pogłębianiu wiary, nadziei i miłości w codziennym życiu, – uzasadnia potrzebę głoszenia Ewangelii w dzisiejszym świecie, – klasyfikuje nauczanie zwyczajne i nadzwyczajne Kościoła, – stwierdza, że św. Paweł uświadamia nam potrzebę bycia apostołem Jezusa w świecie, – uzasadnia związek Eucharystii z miłością bliźniego, – wskazuje na sakrament chrztu świętego jako dar i obowiązek chrześcijanina.

Świętego na Apostołów, – stwierdza, że Duch Święty źródłem apostołskiej działalności Kościoła, – podaje, że nakaz misyjny dotyczy wszystkich chrześcijan, – wyjaśnia znaczenie słów: „prymat” i „nieomyślność”, – podaje, że św. Piotr był pierwszym papieżem, – rozróżnia, że papież jest zastępcą Chrystusa na ziemi i następcą św. Piotra, – streszcza tekst biblijny o powołaniu Piotra na papieża, – charakteryzuje postać św. Piotra, – wskazuje, że św. Piotr i każdy papież realizuje posłannictwo Chrystusowe, – nazywa św. Pawła Apostołem Narodów, – wymienia cechy wspólnoty, – opowiada o życiu pierwszych wspólnot chrześcijańskich, – stwierdza, że pierwsze wspólnoty chrześcijańskie są wzorem wypełniania zadań Kościoła, – podaje, że Chrystus jest obecny w Kościele, – podaje, że katolik to człowiek należący do Kościoła Chrystusowego, – streszcza fragmenty Pisma Świętego mówiące o Kościele.	powołał św. Pawła, – wyjaśnia, w jaki sposób pierwsi chrześcijanie realizowali naukę Chrystusa, – rozróżnia przymioty Kościoła, – wyjaśnia, co otwiera drogę naszego zbawienia, – wymienia dary otrzymane na chrzcie świętym, – proponuje sposoby aktywnego angażowania się w życie Kościoła.	Apostołem Narodów, – charakteryzuje Kościół jako jeden, święty, powszechny i apostołski, – stwierdza, że Kościół jest wspólnotą, którą łączy wspólna wiara w Chrystusa, – wskazuje na konieczność podejmowania różnych czynności w Kościele.	
--	--	---	--

II. SIEDEM SAKRAMENTÓW ŚWIĘTYCH

Uczeń: – wymienia siedem sakramentów świętych, – wyjaśnia, czym są sakramenty, – podaje, że sakrament chrztu jest fundamentem życia chrześcijańskiego, – charakteryzuje obrzęd sakramentu chrztu świętego, – wyjaśnia, jakie dary otrzymujemy w sakramencie bierzmowania, – podaje, że Eucharystia jest źródłem miłości Boga i człowieka, – podaje, że w sakramencie pokuty i pojednania spotykamy się z Bogiem, który jednoczy nas ze sobą i ludźmi, – nazywa Boga kochającym i miłosiernym Ojcem,	Uczeń: – wyjaśnia, dlaczego chrzest jest fundamentem życia chrześcijańskiego, – stwierdza, że bierzmowanie jest sakramentem umocnienia w wierze, – objaśnia, kto i kiedy może przyjąć sakrament bierzmowania, – nazywa Eucharystię sakramentem miłości, – wskazuje na potrzebę korzystania z sakramentu Eucharystii, – wyjaśnia potrzebę pracy nad sobą dla dobra osobistego i całej wspólnoty Kościoła, – określa, jakie warunki trzeba spełnić, aby sakrament pokuty i pojednania był powrotem do Boga,	Uczeń: – klasyfikuje podział sakramentów, – uzasadnia, że w przyjmowaniu sakramentów konieczna jest wiara i współpraca z Bogiem, – objaśnia określenie: „woda żywa”, – określa obrzędy sakramentu bierzmowania, – objaśnia, dlaczego Eucharystia jest sakramentem miłości, – wskazuje konsekwencje sakramentu Eucharystii, – wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie zawierają małżeństwo w Kościele, – objaśnia obrzęd namaszczenia chorych, – dowodzi, dlaczego należy korzystać z	Uczeń: – wskazuje biblijne podstawy sakramentów, – dowodzi znaczenia sakramentu bierzmowania w życiu chrześcijanina, – objaśnia określenia Eucharystii, – określa, na czym polega udział kapłanów w misji Chrystusa, – porównuje związek miłości małżeńskiej do miłości Chrystusa wobec Kościoła, – opowiada, jak należy przygotować się do przyjęcia sakramentu namaszczenia chorych, – określa, jakie łaski są udzielane w sakramencie namaszczenia chorych.
---	--	--	---

– podaje, że Jezus powołuje do kapłaństwa, – identyfikuje sakrament kapłaństwa z kontynuacją misji Chrystusa, – podaje, że sakrament małżeństwa jest przymierzem miłości, – wymienia, co ślubują sobie małżonkowie w sakramencie małżeństwa, – objaśnia różnicę między sakramentem małżeństwa a ślubem cywilnym, – wskazuje, kto powołuje i uzdalnia do miłości małżeńskiej.	– wyjaśnia znaczenie terminów: seminarium, święcenia, – nazywa sakrament namaszczenia chorych darem Chrystusa dla ludzi cierpiących.	sakramentu namaszczenia chorych.	
---	---	----------------------------------	--

III. ŻYCIE Z CHRYSTUSEM WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA

Uczeń: – wyjaśnia, co łączy wszystkich chrześcijan w Kościele, – określa zadania chrześcijan wynikające z przynależności do Kościoła – Mistycznego Ciała Chrystusa, – podaje, że Jezus założył Kościół, – rozróżnia Kościół powszechny i Kościół lokalny, – wymienia przykazania kościelne, – podaje, że świeccy to wierni, którzy nie mają święceń kapłańskich ani zakonnych, – podaje, że człowiek jest istotą społeczną, – wymienia wspólnoty, w których żyje człowiek, – rozróżnia uczynki miłosierdzia co do duszy i co do ciała, – wyjaśnia, w jaki sposób można wypełniać przykazanie miłości w codziennym życiu, – podaje, że modlitwa jest rozmową i spotkaniem człowieka z Bogiem, – podaje, że najdoskonalszą modlitwą wspólnotową jest modlitwa liturgiczna, – podaje, że niedziela jest dniem Pańskim, – określa sposoby świętowania dnia Pańskiego.	Uczeń: – podaje, że Kościół to Mistyczne Ciało Chrystusa, – wyjaśnia znaczenie terminów: Kościół powszechny, Kościół lokalny, – wyjaśnia znaczenie przykazań kościelnych, – wyjaśnia, jaką rolę pełnią wierni świeccy w Kościele, – wskazuje na konieczność dawania świadectwa wiary świeckich w Kościele, – wyjaśnia, dlaczego człowiek powinien dbać o życie wspólnotowe, – podaje, że uczynki miłosierdzia są świadectwem miłości braterskiej, – proponuje sposoby troski i odpowiedzialności za innych ludzi, – wyjaśnia, jaka powinna być modlitwa, – definiuje modlitwę osobistą i liturgiczną, – wyjaśnia, dlaczego niedzielę nazywamy dniem Pańskim.	Uczeń: – objaśnia, co to znaczy, że Kościół jest Mistycznym Ciałem Chrystusa, – wskazuje na różnorodność zadań we wspólnocie Kościoła powszechnego i Kościoła lokalnego, – uzasadnia potrzebę przestrzegania przykazań kościelnych w swoim życiu, – proponuje sposoby zaangażowania się wiernych świeckich w życie Kościoła, – stwierdza, że każdy gest miłości wobec drugiego człowieka jest okazaniem miłości Chrystusowi, – wskazuje na konieczność modlitwy w życiu chrześcijanina, – wyjaśnia, jak należy się modlić.	Uczeń: – proponuje sposoby czynnego zaangażowania się w życie Kościoła lokalnego – diecezji i parafii, – określa, jakie są sposoby wypełniania przykazań kościelnych, – charakteryzuje cechy miłości chrześcijańskiej, – stwierdza, że modlitwa wypływa z potrzeby serca człowieka, – wskazuje na modlitwę osobistą i wspólnotową jako wypełnienie nauki Chrystusa, – dowodzi wartości modlitwy osobistej i wspólnotowej – liturgicznej, – stwierdza, że dla chrześcijanina niedziela to dzień spotkania z Chrystusem Zmartwychwstałym.
---	---	---	--

IV. JESTEŚMY WŁĄCZENI W DZIEDZICTWO KOŚCIOŁA

Uczeń: – podaje, że św. Wojciech jest wzorem świadka wiary w Boga, – wskazuje na postawę wierności Bogu na wzór św. Wojciecha, – podaje, że Polska w 966 roku przyjęła chrzest, – identyfikuje przyjęcie chrztu przez Mieszka I z chrztem Polski, – wskazuje na obecność Chrystusa w narodzie polskim, – wymienia przykłady kultury chrześcijańskiej, – podaje znaczenie słowa „misje”, – wskazuje na potrzebę modlitwy za misje, – podaje, że tajemnice różańca świętego są streszczeniem najważniejszych wydarzeń z życia Jezusa i Maryi, – wymienia tajemnice różańca świętego, – podaje, że Maryja jest Królową Polski, – określa, kto i kiedy ogłosił Maryję Królową Polski, – wskazuje, kiedy obchodzimy uroczystość Królowej Polski, – podaje, że Maryja jest naszą Pośredniczką i Orędowniczką, – wymienia postaci wielkich Polaków, którzy czcili Maryję. – proponuje sposoby czczenia Maryi, – podaje, że sanktuaria maryjne są wyrazem kultu Maryi w Kościele, – podaje nazwę diecezji i parafii na terenie, której mieszka, – wskazuje sposoby aktywnego uczestnictwa w życiu parafii i diecezji, – definiuje, co to jest Ojczyzna.	Uczeń: – wyjaśnia, jaką rolę odegrał św. Wojciech w historii chrześcijaństwa polskiego, – uzasadnia potrzebę dawania świadectwa przynależności do Kościoła, – wyjaśnia, czym jest kultura chrześcijańska, – wyjaśnia, z czego wypływa działalność misyjna Kościoła, – proponuje sposoby włączenia się w dzieło misyjne Kościoła, – charakteryzuje tajemnice różańca świętego, – wyjaśnia, dlaczego Polacy powinni oddawać szczególną cześć Maryi, – objaśnia, co to znaczy, że Maryja jest Królową ludzkich serc, – wyjaśnia, dlaczego Maryję nazywamy Pośredniczką i Orędowniczką, – określa formy kultu maryjnego w Kościele, – definiuje, czym jest sanktuarium, – wymienia imiona i nazwiska biskupa diecezji, proboszcza i wikariuszy parafii, na terenie której mieszka, – wyjaśnia pojęcia: diecezja, parafia, biskup ordynariusz, – podaje, że miłość Ojczyzny jest obowiązkiem chrześcijanina, – wyjaśnia, czym jest patriotyzm, – wymienia przejawy kultury chrześcijańskiej w Europie i Polsce.	Uczeń: – proponuje sposoby dawania świadectwa swojej wiary w Boga, – wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla narodu <u>i Europy</u>, – proponuje sposoby rozwijania wiary otrzymanej na chrzcie, – opowiada o początkach chrześcijaństwa w Polsce, – dowodzi związku wiary i Kościoła z życiem narodu polskiego, – proponuje sposoby kształtowania kultury chrześcijańskiej, – dowodzi konieczności działalności misyjnej Kościoła, – wyjaśnia, dlaczego Maryję nazywamy nauczycielką życia Jezusa, – wskazuje na pobożność maryjną jako szczególny rys polskiej religijności, – wymienia sanktuaria maryjne w Polsce, – określa, jakie obowiązki wynikają z miłości do Ojczyzny, – wskazuje, jakie są owoce kultury chrześcijańskiej w Europie i Polsce.	Uczeń: – opowiada o życiu św. Wojciecha, – dowodzi, że chrześcijanin powinien być świadkiem wiary w Boga, – stwierdza, że włączenie narodu polskiego do Kościoła powszechnego było wydarzeniem religijnym, politycznym i społecznym, – wyjaśnia znaczenie słów Chrystusa: „Beze Mnie nic nie możecie uczynić” w odniesieniu do narodu polskiego, – wskazuje, jak być odpowiedzialnym za chrześcijańskie dziedzictwo, – analizuje, co to znaczy, że misje są odnową Kościoła, – określa, kto i kiedy ogłosił Maryję Królową Polski, – opowiada o odnowieniu ślubów jasnogórskich, – określa, dlaczego Maryję otaczamy szczególną czcią w Kościele, – streszcza historię diecezji, parafii, – określa wpływ chrześcijaństwa na kulturę Europy i Polski, – uzasadnia potrzebę troski o kulturę chrześcijańską w Europie i Polsce.
V. ŚWIĘCI KOŚCIOŁA UCZĄ NAS WIARY			
Uczeń: – podaje, że Bóg powołuje do świętości wszystkich ludzi, – definiuje słowo „męczennik”, – podaje, że św. Szczepan był pierwszym męczennikiem Kościoła, – podaje, że św. Stanisław ze Szczepanowa jest patronem chrześcijańskiego ładu moralnego,	Uczeń: – wyjaśnia, czym jest świętość, – określa sposoby realizacji powołania do świętości, – wyjaśnia, dlaczego św. Szczepan poniósł śmierć męczeńską, – definiuje określenie: „moralność”, – określa, dlaczego św. Stanisław ze Szczepanowa jest świadkiem wiary,	Uczeń: – wskazuje zadania, które pomagają w realizacji powołania do świętości, – dowodzi znaczenia świętych w życiu Kościoła, – opisuje okoliczności męczeńskiej śmierci Szczepana, – proponuje sposoby dawania świadectwa wiary w Chrystusa,	Uczeń: – charakteryzuje wybranych świętych, – dowodzi roli cierpienia i męczeństwa św. Szczepana w rozwoju Kościoła, – stwierdza, że świadectwo św. Stanisław ze Szczepanowa jest potwierdzeniem wierności Bogu, – wymienia męczenników z okresu II wojny światowej,

– wylicza cechy męczenników, – dowodzi, że wiara, nadzieja i miłość są mocą do dawania świadectwa wiary w Boga, – podaje, że św. Stanisław Kostka jest patronem dzieci i młodzieży, – wymienia cechy miłości bliźniego, którymi odznaczał się św. Maksymilian Maria Kolbe, – wyjaśnia, na czym polega ofiarna postawa wobec bliźniego, – przytacza słowa św. Pawła, którymi w życiu kierował się bł. ks. Jerzy Popiełuszko, – definiuje pojęcia: wiara, posłuszeństwo w wierze, strażnik, – wylicza cechy, którymi odznaczał się prymas Stefan Wyszyński, – wyjaśnia, co znaczy być posłusznym w wierze i być strażnikiem wiary, – podaje, że Jezus jest najdoskonalszym nauczycielem wiary, – nazywa św. Jana Pawła II nauczycielem wiary, – objaśnia, jakie są zadania nauczyciela wiary.	– wyjaśnia, na czym polega świadectwo wiary, – charakteryzuje osobę oddającą życie za wiarę w Boga, – przytacza motto życiowe św. Stanisława Kostki: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony”, – wyjaśnia motto życiowe św. Stanisława Kostki, – podaje, że św. Maksymilian Maria Kolbe jest wzorem ofiarnej postawy wobec bliźniego, – proponuje sposoby realizacji ofiarnej postawy miłości w swoim życiu, – wyjaśnia, na czym polega służba prawdzie, – proponuje działanie na rzecz rozwoju swojej wiary i bliźnich, – określa cechy św. Jana Pawła II jako nauczyciela wiary.	– wyjaśnia, jakie były przyczyny konfliktu pomiędzy Bolesławem Śmiałym a św. Stanisławem ze Szczepanowa, – uzasadnia potrzebę troski o ład moralny, – stwierdza, że męczennicy za wiarę są szczególnymi świadkami wiary, którzy swą śmiercią potwierdzili miłość Chrystusa ponad życie, – stwierdza, że św. Stanisław Kostka jest wzorem w realizacji powołania do świętości, – dowodzi, że św. Maksymilian Maria Kolbe jest wzorem ofiarnej postawy wobec bliźniego, – dowodzi, że bł. ks. Jerzy Popiełuszko jest przykładem służby prawdzie, – nazywa prymasa Stefana Wyszyńskiego strażnikiem wiary narodu polskiego, – uzasadnia potrzebę dawania świadectwa wiary, – dowodzi, dlaczego św. Jan Paweł II jest nauczycielem wiary.	– opowiada o życiu św. Stanisława Kostki, – określa, jakimi wartościami kierował się św. Stanisław Kostka w swoim życiu, – opowiada o życiu św. Maksymiliana Marii Kolbego, – opowiada o życiu bł. ks. Jerzego Popiełuszki, – opowiada o życiu i działalności prymasa Stefana Wyszyńskiego, – uzasadnia, dlaczego prymas Stefan Wyszyński jest strażnikiem wiary narodu polskiego.
--	---	---	---

VI. KATECHEZY LITURGICZNE

Uczeń: – identyfikuje Najświętszy Sakrament z Ciałem i Krwią Pana Jezusa, – podaje, że uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa jest nazywana Bożym Ciałem. – podaje, że Adwent jest czasem oczekiwania na Zbawiciela, – wylicza symbole adwentowe, – podaje, że 25 grudnia obchodzimy uroczystość Narodzenia Pańskiego, – wymienia tradycje bożonarodzeniowe, – streszcza tekst Ewangelii o narodzeniu Jezusa, – podaje, że Wielki Post jest czasem przygotowania do Wielkanocy, – wylicza nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście, – wymienia stacje Drogi krzyżowej, – podaje, że zmartwychwstanie Pana Jezusa to największe wydarzenie w historii	Uczeń: – przytacza słowa Pana Jezusa z Ostatniej Wieczery, odnoszące się do Najświętszego Sakramentu, – streszcza przypowieść o dziesięciu pannach, – objaśnia, do czego przygotowuje nas czas Adwentu, – wskazuje, kto jest wzorem oczekiwania na Zbawiciela, – wyjaśnia, dlaczego Bóg posłał na ziemię swego Syna, – objaśnia, co pomaga w owocnym przeżyciu Wielkiego Postu, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus przyjął mękę i śmierć na krzyżu, – objaśnia, czego dokonał Pan Jezus przez swoją śmierć na krzyżu, – wylicza zwyczaje wielkanocne, – wyjaśnia, czego dokonał Pan Jezus przez swoje zmartwychwstanie,	Uczeń: – wskazuje na potrzebę adoracji Najświętszego Sakramentu, – wyjaśnia, co znaczą słowa Pana Jezusa: „Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny” (Mt 25,13), – uzasadnia potrzebę czujności i gotowości na spotkanie z Bogiem, – proponuje sposoby okazywania wdzięczności Bogu za Jego miłość, – określa, na czym polega nawrócenie i pokuta, – proponuje sposoby owocnego przeżycia Wielkiego Postu, – opowiada o wydarzeniach z drogi krzyżowej Pana Jezusa, – opowiada o wydarzeniu zmartwychwstania Pana Jezusa, – proponuje sposoby dawania świadectwa wiary w Chrystusa.	Uczeń: – wyjaśnia znaczenie uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pana Jezusa dla chrześcijanina, – określa znaczenie adwentowych zwyczajów i symboli, – dowodzi, co objawił Bóg ludziom, posyłając na ziemię swego Syna, – dowodzi wartości postu, modlitwy i jałmużny.
--	---	--	--

człowieka, – nazywa uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego najważniejszym świętem chrześcijańskim.	– objaśnia, co zapowiada zmartwychwstanie Jezusa.		
---	--	--	--

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy VII szkoły podstawowej
do programu nr AZ-3-01/10 i podręcznika nr AZ-31-01/10-RA-6/13 „Spotkanie ze Słowem”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Kryteria w zakresie oceny celującej należy określić indywidualnie.

Ogólnie

Na ocenę celującą zasługuje uczeń, który wyraźnie wykracza poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych dla danego etapu kształcenia.

Uczeń:

Nawiązuje kontakt z kolegami i pomaga im.

Jest otwarty na grupę klasową.

Naśladuje dobroć Boga w życiu codziennym.

Jest zainteresowany przedmiotem, o czym świadczy jakość prezentowanych wiadomości.

Wykazuje pilność i systematyczność.

Uczestniczy w konkursach.

Dzieli się przeżyciami religijnymi doświadczanymi w domu i Kościele.

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
I. Bóg na ludzkich drogach			
Uczeń: – wylicza cechy charakteryzujące człowieka, – objaśnia, co mówi o człowieku nauka i Objawienie Boże, – wymienia główne cele w życiu każdego chrześcijanina, – wyjaśnia, co pomaga człowiekowi osiągnąć szczęście wieczne, – przytacza fragmenty biblijne, mówiące o potrzebie obecności Boga w życiu człowieka, – wyjaśnia, w czym przejawia się przyjaźń człowieka z Bogiem, – podaje przykłady obecności Boga we wszechświecie, – wyjaśnia, w jaki sposób człowiek może odkrywać i poznawać Boga.	Uczeń: – streszcza wybrane teksty Katechizmu Kościoła Katolickiego na temat człowieka, – określa zadania, do których powołany jest człowiek, – stwierdza, że rozwój człowieka ma znaczenie prywatne, społeczne i religijne, – uzasadnia, że Bóg pragnie szczęścia człowieka, – wnioskuje, że poznanie Boga pozwala człowiekowi dotrzeć do prawdy o sobie, – rozróżnia drogi prowadzące do Boga, – wskazuje na Pismo Święte jako źródło poznania Boga.	Uczeń: – wskazuje na związek godności człowieka z dziełem stworzenia, – stwierdza, że pełnię człowieczeństwa możemy zobaczyć tylko w Chrystusie, – określa kryteria, według których staje człowiek w chwili decydujących wyborów moralnych, – przewiduje konsekwencje dokonywanych wyborów, – dowodzi, że człowiek nosi w sercu pragnienie Boga, – stwierdza, że poznanie Boga jest warunkiem koniecznym do odkrycia sensu istnienia, – redaguje modlitwę o przymnożenie łaski wiary w poznawaniu Boga.	Uczeń: – planuje pracę nad sobą, zmierzającą ku pełnemu rozwojowi swego człowieczeństwa, – przyjmuje odpowiedzialność za swój rozwój, – przyjmuje odpowiedzialność za własny rozwój, – ocenia swoją postawę względem Boga, – dowodzi nieustannego pogłębiania wiedzy o Bogu, – planuje troskę o rozwój swojej wiary i mądrości.
II. Słowo Boga do człowieka			
Uczeń: – podaje definicję Objawienia Bożego, – przytacza tekst biblijny związany ze stworzeniem człowieka, – streszcza perykopę o stworzeniu świata (Rdz 1,1-26), – definiuje słowo „religia”, – objaśnia wybrane teksty na temat Objawienia Bożego, – wyjaśnia, czym jest Objawienie Boże, – identyfikuje siebie jako adresata Objawienia Bożego, – objaśnia przesłanie i cel Objawienia Bożego, – podaje, czym jest Pismo Święte, – wylicza święte księgi wielkich religii, – wyjaśnia, czym jest kanon biblijny, – nazywa Boga pierwszorzędym Autorem Pisma Świętego, – definiuje, czym jest natchnienie biblijne, – opisuje proces redakcji ksiąg Pisma Świętego, – nazywa Boga Stwórcą świata i człowieka, – identyfikuje otaczający świat z dziełem Boga – Stwórcy, – definiuje, czym jest grzech, – wylicza przyczyny grzechu pierworodnego, – wyjaśnia, na czym polegał grzech Kaina i ludzi budujących wieżę Babel, – wyjaśnia, co nazywamy Ziemią Ojców wiary Izraela, – nazywa patriarchów ludźmi zawierzenia i oddania Bogu, – wymienia Ojców wiary.	Uczeń: – wymienia czynniki, które pomagają odkryć obecność Boga w świecie, – wskazuje na czyny, które można podjąć, by świat był obrazem działania Boga Stwórcy, – używa poprawnie pojęć: chrześcijaństwo, Objawienie Boże, – charakteryzuje podstawowe prawdy wiary, – wskazuje w Piśmie Świętym fragmenty mówiące o objawieniu się Boga, – rozróżnia gatunki literackie w tekście biblijnym, – uzasadnia, że czytanie Pisma Świętego pogłębia więź z Bogiem i z człowiekiem, – opisuje proces formowania się ksiąg biblijnych, – wyjaśnia, jaką rolę spełniał człowiek w powstawaniu Pisma Świętego, – wymienia zasady interpretacji Biblii, – objaśnia zasady interpretacji Pisma Świętego, – wyjaśnia, jak należy rozumieć opis stworzenia świata, – opowiada teksty biblijne dotyczące opisu stworzenia, – charakteryzuje postawę ludzi, którzy sprowadzili na siebie gniew Boży i potop, – wskazuje na konsekwencje złe wykorzystanego daru wolności, – wymienia krainy wchodzące w skład ziemi obiecanej, – streszcza historię Ziemi Ojców wiary Izraela, – podaje naukę Pisma Świętego na temat wiary, – objaśnia, czym jest zawierzenie Bogu.	Uczeń: – redaguje modlitwę, będącą uwielbieniem Boga za dar stworzenia, – uzasadnia potrzebę rozwoju swojej wiary, – określa postawę świadka Chrystusa, – analizuje przesłanie papieża Jana Pawła II i papieża Benedykta XVI dotyczące Objawienia Bożego, – charakteryzuje prawdy zawarte we wskazanym słowie Bożym, – analizuje teksty z Pisma Świętego, – wymienia ludzkich autorów Pisma Świętego, – wskazuje, gdzie szukać informacji o autorach biblijnych, – charakteryzuje gatunki literackie występujące w Piśmie Świętym, – określa zasady czytania Pisma Świętego, – analizuje wybrane fragmenty Pisma Świętego, uwzględniając zasady interpretacji, – charakteryzuje rolę człowieka w świecie, – klasyfikuje kolejność stworzeń według tekstu biblijnego, – analizuje dokumenty Kościoła ukazujące istotę grzechu, – analizuje fragmenty Pisma Świętego mówiące o powołaniu i posłaniu Abrahama, – uzasadnia potrzebę troski o własną Ojczyznę, – charakteryzuje postawy Ojców wiary – patriarchów, – określa rolę patriarchów w życiu współczesnego Kościoła.	Uczeń: – redaguje odezwę do swoich rówieśników, w której zwraca się o poszanowanie naturalnego środowiska, – przyjmuje odpowiedzialność za świat, który Bóg dał w posiadanie człowiekowi, – dowodzi, że chrześcijaństwo jest religią objawioną, – planuje podjęcie działań w celu pogłębienia osobistej więzi z Bogiem, – przyjmuje odpowiedzialność za właściwe przyjmowanie słowa Bożego, – ocenia swoją postawę w odniesieniu do słowa Bożego zawartego w Biblii; – przyjmuje odpowiedzialność za systematyczną i uważną lekturę Biblii, – przyjmuje postawę wdzięczności za dar słowa Bożego, – ocenia swoją postawę wobec słowa Bożego, – przyjmuje odpowiedzialność za otaczający go świat, – ocenia swoją postawę wobec Stwórcy, – przyjmuje odpowiedzialność za właściwe korzystanie z daru wolności, – ocenia rolę Ziemi Ojców wiary Izraela w wypełnianiu się Historii Zbawienia, – przyjmuje odpowiedzialność za losy własnej Ojczyzny, – uzasadnia potrzebę konieczności zawierzenia Bogu, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary.

III. Słowo Boga prowadzi Lud Boży			
Uczeń: – streszcza fragmenty Pisma Świętego odnoszące się do wędrówki Izraelitów, – używa poprawnie pojęcia: „wolność”, – definiuje słowo „przymierze”, – identyfikuje przymierze na Synaju z przykazaniami Bożymi, – streszcza tekst Pisma Świętego mówiący o Jozuem (Joz 1,6-7), – identyfikuje Jozuego z nowym wodzem Narodu Wybranego, – wymienia najważniejszych sędziów Narodu Wybranego, – wyjaśnia, kim są sędziowie w Narodzie Wybranym, – opowiada o działalności króla Dawida, – wylicza wartości, o które Salomon prosił Boga, – przytacza treści opowiadania biblijnego mówiącego o Salomonie, – wymienia przyczyny, które doprowadziły do podziału królestwa Salomona, – określa, czym jest podział i rozłam, – podaje znaczenie słowa „prorok”, – określa rolę i zadanie proroków w zbawczym planie Boga, – wylicza sposoby okazania wdzięczności Bogu za dar nawrócenia, – wyjaśnia, na czym polega prawdziwe i owoce nawrócenie, – definiuje słowo „niewola”, – wyjaśnia, co zniewala człowieka, – wskazuje na grzech jako zniewolenie człowieka, – streszcza biblijne opowiadanie o Hiobie, – wyjaśnia, czym jest cierpienie, – rozróżnia cierpienie fizyczne i duchowe, – przytacza teksty biblijne mówiące o matce machabejskiej i jej siedmiu synach oraz o Judzie Machabeuszu, – streszcza tekst źródłowy – Koh 3,1-2.11.14, – definiuje pojęcie „czas”.	Uczeń: – wymienia poszczególne etapy wędrówki Izraelitów do Ziemi Obiecanej, – charakteryzuje wędrówkę Izraelitów przez pustynię, – określa rolę i zadania Mojżesza, – objaśnia znaczenie przykazań Bożych dla człowieka, – opowiada o zawarciu przymierza na górze Synaj, – wyjaśnia, na czym polegało przymierze w Sychem, – porównuje losy Izraela pod wodzą Mojżesza i Jozuego, – analizuje teksty źródłowe, – opowiada o działalności sędziów w Narodzie Wybranym, – określa, na czym polegała działalność sędziów w Narodzie Wybranym, – objaśnia, w jakich okolicznościach Dawid został namaszczony na króla, – wskazuje, że Jezus jest potomkiem Dawida, – objaśnia, w czym wyraża się mądrość, – charakteryzuje rządy króla Salomona, – wyjaśnia, dlaczego wszelkie rozłamy są niekorzystne dla człowieka i społeczeństwa, – objaśnia, dlaczego ważne jest prawowite sprawowanie władzy, – przytacza treści Pisma Świętego mówiące o Eliaszu, Izajaszu i Jeremiaszu, – stwierdza, iż Bóg przez proroków przygotowywał ludzi na przyjście Zbawiciela, – wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, – stosuje w życiu słowo Boże, – analizuje fragment Księgi Jeremiasza dotyczący nawrócenia, – przytacza prorocтва Jeremiasza dotyczące niewoli babilońskiej, – wymienia przyczyny niewoli babilońskiej, – opowiada o sytuacji Izraelitów w niewoli babilońskiej, – wymienia cechy, jakimi wyróżniał się Hiob, – wyjaśnia, czego uczy heroiczna postawa braci machabejskich i ich matki, – charakteryzuje postawę Machabeuszy, – opowiada o Judzie Machabeuszu, – identyfikuje Boga z Panem czasu, – wyjaśnia, dlaczego Bóg jest Panem czasu i historii.	Uczeń: – podaje przykłady odpowiedzialnego korzystania z wolności, – wskazuje, że Jezus swoim życiem i przepowiadaniem zaświadczył o ważności Dekalogu, – uzasadnia potrzebę wypełniania przykazań Bożych, – uzasadnia, że wierność Jedyemu Bogu jest warunkiem zbawienia, – wskazuje, w jaki sposób można służyć Bogu, – dowodzi, że służba jest wyrazem miłości, – charakteryzuje działalność Samuela, – uzasadnia potrzebę wsłuchiwania się w głos Boga, – podaje ramy czasowe panowania króla Dawida, – określa cel modlitwy psalmami, – analizuje teksty źródłowe, mówiące o królu Dawidzie, – wskazuje na potrzebę rozwoju daru mądrości, – opisuje tło wydarzeń, które przyczyniły się do podziału królestwa Salomona, – określa, czym jest podział i rozłam, – rozróżnia postępowanie wybranych proroków, – sugeruje, w jaki sposób możemy świadczyć o Bogu w swoim środowisku, – dowodzi konieczności pracy nad sobą, – określa formy przeciwdziałania zniewoleniu, – charakteryzuje postawę chrześcijanina przeżywającego cierpienie, niepowodzenie, – stwierdza, w jaki sposób może naśladować postawę Hioba w cierpieniu, – wymienia męczenników za wiarę, – wybiera sposoby umacniania własnej wiary, – dowodzi konieczności dawania świadectwa wierności Bogu, – wskazuje, komu zawdzięczamy istnienie, – ocenia, jak przeżywa czas wolny.	Uczeń: – ocenia swoją postawę na rzecz rozwoju wolności chrześcijańskiej, – przyjmuje odpowiedzialność za realizację wskazań Dekalogu w swoim życiu, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary i miłości, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje posłuszeństwo wobec Boga, – planuje modlitwę psalmami, – ocenia swoje zaangażowanie w rozwój daru mądrości, – przyjmuje odpowiedzialność za troskę o własną Ojczyznę, – proponuje sposoby troski o własną Ojczyznę, – ocenia swoją postawę jako świadka Chrystusa, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje nawrócenie, – ocenia swoją postawę w walce z czynnikami zniewalającymi człowieka, – ocenia swoją postawę wobec cierpienia, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za dobre gospodarowanie czasem.
IV. Słowo stało się Ciałem			
Uczeń: – definiuje słowo „Mesjasz”, – identyfikuje Chrystusa z oczekiwanym Mesjaszem, – definiuje słowo „Wcielenie”, – przytacza treść Prologu z Ewangelii według św. Jana, – nazywa przyjście na świat Jezusa Chrystusa Bożym Narodzeniem, – wymienia księgi Nowego Testamentu, – przytacza etapy powstawania Nowego Testamentu, – identyfikuje osobę Jezusa z Nazaretu z postacią Zbawiciela, – wyjaśnia, na czym polegała misja Jezusa jako Zbawiciela, – przytacza powody spotkań Jezusa z ludźmi, – wyjaśnia, w czym, przejawia się zbawcza	Uczeń: – analizuje wybrane teksty źródłowe o Mesjaszu, – określa rolę i zadania Mesjasza, – wymienia wydarzenia, które doprowadziły do zerwania przyjaźni człowieka z Bogiem, – nazywa Chrystusa wiecznym Słowem Wcielonym, – objaśnia znaczenie „Światła” w Prologu św. Jana, – wyjaśnia sposoby obecności Chrystusa w Kościele, – stwierdza, że zmartwychwstanie jest dowodem na Bóstwo Jezusa Chrystusa, – wskazuje na Chrystusa jako prawdziwego Boga i prawdziwego Człowieka, – używa poprawnie nazw poszczególnych ksiąg Nowego Testamentu, – rozróżnia autorstwo Boga i człowieka w powstawaniu Pisma Świętego, – przytacza świadectwa na temat życia i działalności Jezusa	Uczeń: – wyjaśnia niektóre prorocтва mesjańskie o Chrystusie, – ocenia swoją postawę wobec Jezusa – Mesjasza, – wyjaśnia, czego dotyczy Tajemnica Wcielenia, – wskazuje na wartość Tajemnicy Wcielenia, – analizuje teksty mówiące o przyjściu Chrystusa na ziemię, – analizuje teksty Pisma Świętego ukazujące Jezusa Chrystusa Boga-Człowieka – przytacza treści Pisma Świętego ukazujące, że Jezus Chrystus jest Bogiem i człowiekiem, – uzasadnia potrzebę częstego czytania i rozważania Pisma Świętego, – uzasadnia historyczność Jezusa z Nazaretu, – opisuje ziemskie życie Jezusa, – analizuje dokumenty źródłowe, świadczące o historyczności Jezusa Chrystusa, – podaje okoliczności spotkań Jezusa z: Zacheuszem,	Uczeń: – wybiera sposób świadczenia o Chrystusie w codziennym życiu, – redaguje wnioski wypływające z Prologu Ewangelii według św. Jana, – przyjmuje odpowiedzialność za miłość i wolność otrzymaną od Boga, – wnioskuje, że Jezus Chrystus jest sensem ludzkiego życia, – uzasadnia, że życie sakramentalne pogłębia więź z Jezusem Chrystusem, – przyjmuje odpowiedzialność za kierowanie się w życiu słowami Jezusa, – przyjmuje odpowiedzialność za realizację słów Jezusa w swoim życiu, – uzasadnia potrzebę zaproszenia Chrystusa do swego życia, – ocenia swoje spotkania z Jezusem Chrystusem, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje postępowanie, – ocenia swoją postawę wobec bliźnich, – przyjmuje odpowiedzialność za pełnienie czynów sprawiedliwości wobec innych – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój cnoty czystości w życiu , – przyjmuje odpowiedzialność za wprowadzanie i szerzenie pokoju w swoim środowisku, – przyjmuje odpowiedzialność za zgłębianie słowa Bożego i dawanie świadectwa o

działalność Jezusa, – przytacza Osiem Błogosławieństw, – objaśnia treść Ośmiu Błogosławieństw, – definiuje słowo: „postawa”, – wymienia uczynki miłosierdzia co do duszy i co do ciała, – objaśnia, czym jest sprawiedliwość, – charakteryzuje człowieka sprawiedliwego, – przytacza fragmenty Pisma Świętego na temat powołania do życia w czystości serca, – identyfikuje sakrament chrztu z momentem powołania człowieka do życia w czystości serca, – przytacza teksty biblijne mówiące o pokoju, – stwierdza, że każdy człowiek ma prawo do życia i jego ochrony, – definiuje, czym jest słowo Boże, – używa poprawnie terminu „słowo Boże”, – definiuje słowa: „odkupienie”, – nazywa Jezusa Odkupicielem człowieka, – przytacza teksty biblijne mówiące o odkupieńczej misji Chrystusa, – przytacza naukę Pisma Świętego na temat wiary, – wyjaśnia, czym jest cnota wiary, – wyjaśnia, kto dał nam Maryję za Matkę, – uzasadnia potrzebę wdzięczności i wierności wobec Maryi.	z Nazaretu, – wymienia wydarzenia z życia Jezusa, – streszcza świadectwa na temat historyczności Jezusa, – stwierdza, że Jezus daje ludziom łaskę przemiany swojego życia, – stwierdza, że prawo ewangeliczne jest wypełnieniem i uzupełnieniem prawa Dekalogu, – uzasadnia potrzebę życia prawami Dekalogu i Błogosławieństw, – wyjaśnia na podstawie tekstu źródłowego, kim są ubodzy w duchu, cisi i pokorni, miłosierni, smutni, – wskazuje na potrzebę hojności i otwartości wobec bliźnich, – wnioskuje, że Jezus jest wzorem postępowania wobec bliźniego, – przytacza naukę Pisma Świętego i Kościoła o sprawiedliwości, – wyjaśnia prawo, które jest podstawą sprawiedliwości, – objaśnia, co pomaga we wzrastaniu do życia w czystości serca, – wyjaśnia, czym jest powołanie do życia w czystości serca, – uzasadnia potrzebę modlitwy o czystość serca, – wymienia rady Jezusa, które daje On swoim uczniom wysyłanym z misją pokoju, – wyjaśnia warunki wprowadzenia pokoju na przykładzie wybranych tekstów z nauczania Kościoła, – streszcza teksty biblijne ukazujące moc słowa Bożego, – stwierdza, że Chrystus mocą swojego słowa dał początek Kościołowi, – wymienia zadania chrześcijańskie wynikające z faktu odkupienia Chrystusa, – wyjaśnia cel i sens działalności odkupieńczej i zbawczej Chrystusa, – określa, w jaki sposób Chrystus odkupił człowieka, – uzasadnia potrzebę wiary i jej znaczenie w życiu człowieka, – wskazuje na potrzebę zawierzenia Bogu w każdej sytuacji swojego życia, – objaśnia, na czym polega obecność Maryi w życiu wierzących, – analizuje teksty źródłowe mówiące o Maryi – Matce wierzących, – określa sposoby wdzięczności Maryi za Jej opiekę.	Samarytanką, Samarytanami i grzesznikami, – wskazuje na Dekalog i Osiem Błogosławieństw jako prawo Królestwa Bożego, – analizuje swoje czyny w oparciu o Dekalog i Błogosławieństwa, – sugeruje sposoby pomocy bliźnim, – analizuje teksty źródłowe mówiące o postawie wobec bliźnich, – określa, czym jest cierpienie dla sprawiedliwości, – wskazuje drogi wprowadzania sprawiedliwości w życie codziennym, – uzasadnia konieczność realizacji Chrystusowego prawa sprawiedliwości w życiu codziennym, – określa, co nazywamy „czystością serca”, – wskazuje znaczenie cnoty czystości w życiu chrześcijanina, – uzasadnia rolę i wartość pokoju w świecie współczesnym, – ocenia swoją troskę o życie swoje i bliźnich, – wskazuje na potrzebę kultury słowa, – określa rolę słowa w życiu człowieka, – uzasadnia potrzebę wypełniania słowa Bożego w życiu, – analizuje teksty biblijne i z nauczania Kościoła dotyczące odkupienia Chrystusa, – ocenia swoją postawę wobec Chrystusa – Odkupiciela, – ocenia swoje zaangażowanie w rozwój wiary, – wymienia osoby, które swoje życie zawierzyły Maryi, – podaje, kto i kiedy ogłosił Maryję Matką Kościoła, – wskazuje wśród święt Maryjnych święto Matki Kościoła.	Bogu, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje zbawienie, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój wiary, – uzasadnia, jaką rolę pełni Maryja w jego życiu, – ocenia swoją postawę wobec Maryi – Matki wierzących.
---	---	--	---

V. Słowo Boże rozszerzało się

Uczeń: – opisuje wydarzenie Zesłania Ducha Świętego, – wskazuje na modlitwę jako sposób podziękowania Bogu za dar zesłania Ducha Świętego, – identyfikuje Chrystusa za założycielem Kościoła, – definiuje słowo „Kościoł”, – określa Kościół jako przestrzeń spotkania z Chrystusem, – wymienia cechy wspólnoty, – objaśnia, czym jest wspólnota, – PODAJE OKOLICZNOŚCI, W KTÓRYCH JEZUS UCZYNIŁ ŚW. PIOTRA SWOIM ZASTĘPCĄ, – PRZYTACZA SŁOWA, JAKIMI JEZUS NADAŁ ŚW. PIOTROWI NAJWYŻSZĄ WŁADZĘ W KOŚCIELE, – definiuje słowo „męczennik”, – określa, czym odznacza się męczennik, – podaje, jakie wydarzenie zmieniło życie św.	Uczeń: – podaje, że Duch Święty zstąpił na Apostołów zgromadzonych w Wieczerniku w Dniu Pięćdziesiątnicy, – identyfikuje Zesłanie Ducha Świętego z początkiem Kościoła, – podaje cel, jaki ma do osiągnięcia Kościół, – wskazuje na Kościół jako znak zbawienia człowieka, – ilustruje fragmenty Pisma Świętego dotyczące życia pierwszych chrześcijan, – opowiada o życiu pierwszych chrześcijan, – wylicza najważniejsze zadania papieża w Kościele, – WYJAŚNIA, NA CZYM POLEGA POSŁUSZEŃSTWO I SZACUNEK WOBEC PAPIEŻA, – wyjaśnia, w jaki sposób prześladowano pierwszych chrześcijan, – wskazuje, że w czasach współczesnych dokonują się akty prześladowań chrześcijan, – streszcza najważniejsze wydarzenia z życia św. Pawła, – opowiada o podróżach św. Pawła,	Uczeń: – wyjaśnia, na czym polegał „dar języków”, – uzasadnia, że dary Ducha Świętego otrzymujemy nie tylko dla osobistego dobra, ale dla pożytku wspólnoty Kościoła, – wybiera sposób zaangażowania się dla dobra Kościoła i swojego otoczenia, – uzasadnia swoją obecność w Kościele, – ocenia swoją postawę wobec Chrystusa, z którym spotyka się w Kościele, – charakteryzuje postawę pierwszych chrześcijan, – wskazuje na potrzebę dawania świadectwa życia chrześcijańskiego, – określa przymioty władzy papieskiej, – wybiera sposoby okazywania szacunku i posłuszeństwa wobec papieża, – wymienia męczenników Kościoła, – rozróżnia okresy prześladowań chrześcijan, – analizuje teksty Pisma Świętego dotyczące prześladowań chrześcijan, – określa na mapie najważniejsze miejsca pobytu św. Pawła,	Uczeń: – redaguje modlitwę o godne przyjęcie darów Ducha Świętego, – ocenia swoją postawę otwartości na działanie Ducha Świętego, – przyjmuje odpowiedzialność za wspólnotę Kościoła, – przyjmuje odpowiedzialność za zadania wynikające z przynależności do wspólnoty Kościoła, – ocenia swój udział we wspólnocie Kościoła, – redaguje modlitwę w intencji papieża, – proponuje, w czym możemy naśladować męczenników wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za dawanie świadectwa wiary, – wymienia pielgrzymki papieża Jana Pawła II do Polski, – przyjmuje odpowiedzialność za dawanie świadectwa wiary w swoim środowisku, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój własnej wiary, – przyjmuje odpowiedzialność za jakość swojej modlitwy i pracy, – przyjmuje odpowiedzialność za budowanie jedności w otaczającym środowisku, – redaguje modlitwę o jedność narodów Europy, – wybiera sposoby naśladowania postawy św. Franciszka, – przyjmuje odpowiedzialność za swoje powołanie do świętości, – dowodzi konieczności poznawania siebie i otaczającego świata, – przyjmuje odpowiedzialność za rozwój swojej wiary oraz intelektu,
---	--	---	--

Pawła, – definiuje pojęcia: „monoteizm”, „politeizm”, „kultura antyczna”, – wyjaśnia, czym jest życie zakonne, – przytacza najważniejsze wydarzenia z życia św. Benedykta, – definiuje słowo „średniowiecze”, – wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Franciszka, – przytacza najważniejsze wydarzenia z życia św. Tomasza z Akwinu, – wyjaśnia, czym jest wiara i rozum, – definiuje słowa: „schizma”, „ekumenizm”, „schizma wschodnia”, „interkomunia”, – wyjaśnia fragmenty Pisma Świętego mówiące o jedności chrześcijan, – wylicza obowiązki wypływające z faktu przyjęcia sakramentu chrztu świętego.	– charakteryzuje postać św. Pawła, – streszcza mowę św. Pawła wygłoszoną na Areopagu, – charakteryzuje postawę św. Pawła, – streszcza nauczanie papieża Benedykta XVI o św. Benedyktie, – wymienia cechy kultury chrześcijańskiej, – wylicza, w jakich dziedzinach Kościół średniowiecza odniósł ogromne zasługi, – wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w Europie, – objaśnia, czym jest ewangeliczne ubóstwo, – wyjaśnia, w jaki sposób św. Franciszek realizował w swoim życiu ideę ewangelicznego ubóstwa, – analizuje tekst z Pisma Świętego – Hbr 11,1-3, – streszcza nauczanie Kościoła na temat wiary i rozumu, – podaje daty podziału Kościoła, – wymienia przyczyny schizmy wschodniej, – podaje zarys sytuacji społeczno-politycznej prowadzącej do chrztu Polski, – wymienia korzyści płynące z faktu przyjęcia chrztu przez Polskę.	– wskazuje na podobieństwo podróży św. Pawła do papieskich pielgrzymek apostołskich, – redaguje modlitwę w intencji papieża i wszystkich głoszących Ewangelię, – wskazuje na związek chrześcijaństwa z dziedzictwem świata antycznego, – określa, jakie znaczenie dla chrześcijaństwa ma kultura antyczna, – charakteryzuje ideę benedyktyńską, – uzasadnia aktualność słów: „Ora et labora!” – „Módl się i pracuj!”, – wskazuje na kierowanie się w życiu ideą benedyktyńską, – określa rolę chrześcijaństwa w rozwoju kultury i jedności Europy, – wskazuje, w jaki sposób, należy dbać o chrześcijańskie dziedzictwo, – uzasadnia potrzebę troski o jedność w swoim środowisku, – charakteryzuje duchowość św. Franciszka, – określa znaczenia ewangelicznego ubóstwa na przykładzie życia św. Franciszka z Asyżu, – uzasadnia, że podstawą świętości jest głęboka wiara i całkowite oddanie się Bogu, – objaśnia naukę św. Tomasza, – opisuje związek między wiarą a rozumem, – objaśnia różnice i podobieństwa pomiędzy katolicyzmem i prawosławiem, – wskazuje na ekumenizm jako ruch działający na rzecz jedności chrześcijan, – analizuje teksty źródłowe na temat udzielania sakramentów, – wyjaśnia kwestię tzw. sporu o św. Stanisława, – wskazuje na zasługi św. Wojciecha i św. Stanisława dla rozwoju chrześcijaństwa w Polsce, – określa, co dla niezależności Polski zrobił Bolesław Chrobry.	– ocenia swoją postawę wobec wyznawców prawosławia i protestantyzmu, – przyjmuje odpowiedzialność za troskę o jedność chrześcijan – uzasadnia znaczenie Zjazdu Gnieźnieńskiego dla Kościoła w Polsce i naszej państwowości, – charakteryzuje relacje między społecznością świecką i kościelną w Polsce za panowania Bolesława Śmiałego – ocenia swoje starania na rzecz rozwoju wiary, – planuje troskę o rozwój chrześcijańskich wartości dla dobra swojej Ojczyzny.
---	--	---	--

VI. Twoje Słowo na ścieżkach mego życia

Uczeń: – <i>definiuje słowo „powołanie”,</i> – przytacza treść Ewangelii Mt 5,48, – wymienia tajemnice różańca świętego, – streszcza wydarzenia z poszczególnych tajemnic różańca, – definiuje słowa: „adwent”, „paruzja” – przytacza teksty biblijne mówiące o przygotowaniu na przyjście Chrystusa, – definiuje pojęcia: „Weiclenie” i „unia hipostatyczna”, – przytacza treść Ewangelii o Bożym Narodzeniu, – wymienia tradycje związane z Bożym Narodzeniem, – identyfikuje Wielki Post z czasem umartwienia, pokuty i nawrócenia, – streszcza teksty Pisma Świętego wzywające do pokuty, – streszcza treść przypowieści o siewcy – Mt 13,1-9, – podaje warunki dobrego przeżycia rekolekcji wielkopostnych, – wylicza wydarzenia zbawcze związane z Wielkim Tygodniem, – wymienia znaki liturgiczne związane z Triduum Paschalnym, – definiuje słowo „zmartwychwstanie”, – podaje, że Zmartwychwstały Chrystus jest Zbawicielem wierzących,	Uczeń: – podaje datę i miejsce urodzin św. Stanisława Kostki, – wymienia miejsca, w których przebywał św. Stanisław Kostka, – używa poprawnie pojęć: powołanie, służba Bogu, świętość, – opowiada o życiu św. Stanisława Kostki, – przytacza historię różańca świętego, – wymienia chrześcijańskie tradycje związane z Adwentem, – objaśnia znaczenie Adwentu, – uzasadnia, że Adwent jest przygotowaniem do Bożego Narodzenia i radosnym oczekiwaniem na powtórne przyjście Pana, – wyjaśnia sens zwyczajów i tradycji bożonarodzeniowych, – uzasadnia, że Boże Narodzenie jest wezwaniem do miłości, – określa, na czym polega chrześcijański charakter przeżywania świąt Bożego Narodzenia, – wyjaśnia sens udziału w rekolekcjach wielkopostnych, – przytacza wybrane teksty biblijne dotyczące świętych dni paschalnych, – wyjaśnia znaczenie znaków liturgicznych związanych z wydarzeniami Triduum Paschalnego, – objaśnia znaczenie wydarzeń Triduum Paschalnego dla człowieka, – przytacza naukę św. Pawła o zmartwychwstaniu Chrystusa, – streszcza teksty źródłowe z nauczania Kościoła mówiące o zmartwychwstaniu Chrystusa, – objaśnia, co to znaczy, że Zmartwychwstały Chrystus jest	Uczeń: – objaśnia motto życiowe św. Stanisława Kostki: „Do wyższych rzeczy jestem stworzony i dla nich pragnę żyć”, – wskazuje na mapie miejsca pobytu św. Stanisława Kostki, – analizuje postępowanie św. Stanisława Kostki, – wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej dla życia chrześcijanina, – wskazuje na różaniec jako źródło ratunku dla siebie i świata, – analizuje teksty źródłowe na temat modlitwy różańcowej, – wyjaśnia potrzebę pracy nad sobą, – wskazuje na sposób właściwego przeżycia Adwentu, – wybiera sposób dziękczynienia Bogu za Jego miłość, – projektuje scenariusz wigilii w domu, – wyjaśnia duchową wartość postu i pokuty, – objaśnia znaczenie Wielkiego Postu dla chrześcijanina, – wskazuje na Środę Popielcową jako początek Wielkiego Postu, – określa, na czym polega prawdziwe nawrócenie i pokuta, – uzasadnia konieczność nawrócenia i pokuty, – wybiera sposób przeżycia okresu Wielkiego Postu, – analizuje swoje życie w świetle Chrystusowej nauki o pokucie, – uzasadnia swój udział w rekolekcjach wielkopostnych, – wskazuje na związek rekolekcji z przypowieścią o siewcy, – wnioskuję, że rekolekcje wielkopostne prowadzą do nawrócenia, – opisuje najważniejsze elementy liturgii Wielkiego Tygodnia, – określa sens obrzędów Triduum Paschalnego, – wskazuje na konieczność osobistego zaangażowania w liturgię Wielkiego Tygodnia,	Uczeń: – przyjmuje odpowiedzialność za realizację swojego powołania do świętości, – redaguje rozważania do tajemnic różańcowych, – planuje osobistą modlitwę różańcową, – ocenia swoje adwentowe oczekiwanie na przyjście Pana, – planuje podjęcie wysiłku na rzecz duchowego przeżycia Adwentu, – przyjmuje odpowiedzialność za właściwe przeżycie świąt Bożego Narodzenia, – planuje systematyczną troskę o realizację przykazania miłości Boga i bliźniego w swoim życiu, – ocenia swoje dotychczasowe postępowanie, – podejmuje wysiłek na rzecz duchowego przeżycia Wielkiego Postu, – przyjmuje odpowiedzialność za dobre przeżycie rekolekcji wielkopostnych, – dowodzi, że Triduum Paschalne upamiętnia tajemnice naszej wiary, – planuje udział w liturgii Triduum Paschalnego, – przyjmuje odpowiedzialność za kształtowanie postawy wdzięczności za odkupienie i zmartwychwstanie Chrystusa, – przyjmuje odpowiedzialność za dobre przygotowanie się do sakramentu bierzmowania, – planuje osobistą adorację Najświętszego Sakramentu, – ocenia swoje zaangażowanie w Eucharystię i uroczystość Bożego Ciała.
--	--	--	---

– podaje, kiedy Kościół obchodzi uroczystość Zesłania Ducha Świętego, – identyfikuje Zesłanie Ducha Świętego z „narodzinami” Kościoła, – wymienia dary Ducha Świętego, – wyjaśnia teksty biblijne na temat Eucharystii, – rozróżnia formę adoracji indywidualnej i publicznej Najświętszego Sakramentu.	Zbawicielem wierzących, – wylicza łaski otrzymane od Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania, – podaje, że dary Ducha Świętego otrzymujemy nie tylko dla osobistego dobra, ale także dla pożytku wspólnoty Kościoła, – przytacza wydarzenia związane z kultem Bożego Ciała, – podaje, kiedy ustanowiono w Kościele Uroczystość Bożego Ciała, – objaśnia znaczenie przeżywania Uroczystości Bożego Ciała, – określa, czym jest adoracja i kult Eucharystii.	– stwierdza, że przez zmartwychwstanie Chrystus pokonał śmierć, grzech, szatana, – wnioskując, że zmartwychwstanie Chrystusa jest fundamentalną prawdą naszej wiary, – uzasadnia, że zmartwychwstanie Chrystusa jest faktem i największym cudem, – objaśnia znaczenie darów Ducha Świętego dla chrześcijanina, – uzasadnia potrzebę modlitwy do Ducha Świętego, – wskazuje na postawę wdzięczności za dary Ducha Świętego, – charakteryzuje „życie według Ducha”, – wskazuje sposoby uwielbienia Jezusa Eucharystycznego, – redaguje modlitwę dziękczynienia za obecność Boga w Eucharystii.	
---	--	--	--

© Copyright by ks. Stanisław Łabendowicz – Radom 2013

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy II gimnazjum
do programu nr AZ-3-01/10 i podręcznika nr RA-32-01/10-RA-4/13 „Aby nie ustać w drodze”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA
I. Człowiek na drogach Boga			
– definiuje, czym jest szczęście, – podaje, że szczęście to pierwotny zamysł Boga względem człowieka, – nazywa zbawienie prawdziwym szczęściem, – definiuje, czym jest wolność, – nazywa Jezusa najlepszym przyjacielem człowieka, – określa sposoby doskonalenia się n wzór Chrystusa, – wskazuje kościół parafialny jako szczególne miejsce obecności Boga, – podaje, że Bóg jednoczy ludzi w Kościele, – wskazuje na przynależność do Kościoła jako szansę na rozwój wewnętrzny.	Uczeń: – streszcza fragment Psalmu 119, – wyjaśnia, że bycie blisko Chrystusa zaprowadzi człowieka do zbawienia, – nazywa Chrystusa Zbawicielem, – wyjaśnia, co to znaczy, że wolność jest jednocześnie darem i zadaniem, – wylicza najważniejsze cechy przyjaźni, – wyjaśnia, na czym polega prawdziwa przyjaźń między ludźmi, – wyjaśnia zasady życia chrześcijańskiego, – nazywa Kościół wspólnotą wierzących, – przytacza najważniejsze wydarzenia z życia Pana Jezusa w odniesieniu do świątyni Jerozolimskiej, – wyszczególnia etapy powstawania Kościoła.	Uczeń: – objaśnia, że prawdziwe szczęście pochodzi od Boga, – uzasadnia, że Pismo Święte ukazuje człowiekowi prawdę o szczęściu, – wnioskuje, że aby osiągnąć szczęście wieczne należy przestrzegać przykazań, – stwierdza, że sakramenty są konieczne do zbawienia, – stwierdza, że każdy człowiek ma prawo do wolności i należy tę prawdę uszanować, – wnioskuje, że złe korzystanie z wolności prowadzi do zniewolenia przez grzech, – objaśnia, na czym polega przyjaźń Pana Jezusa z człowiekiem, – wnioskuje, że prawdziwa przyjaźń jest bezinteresowna, – wskazuje, że człowiek potrzebuje żyć w przyjaźni z Bogiem i ludźmi, aby być szczęśliwym, – stwierdza, że prawdziwej przyjaźni może nauczyć się tylko od Chrystusa, – uzasadnia celowość doskonalenia się, – uzasadnia znaczenie słów: Mt 21,13, – analizuje fragmenty Katechizmu Kościoła Katolickiego w odniesieniu do Kościoła, – dowodzi konieczności troski o wspólnotę parafialną.	Uczeń: – dowodzi, że Jezus jest źródłem szczęścia ludzkiego, – uzasadnia, że Pan Bóg pragnie zbawienia wszystkich ludzi, – dowodzi, że warto trwać w Chrystusie, gdyż On prowadzi człowieka ku prawdziwemu szczęściu, – analizuje fragment Pisma Świętego J 15,13-17.
II. Jezus Chrystus prowadzi do pełni życia			
– definiuje pojęcia: Wcielenie, Odkupienie, Zbawienie, – określa podstawowe konsekwencje dla życia chrześcijanina wynikające z Wcielenia i Odkupienia,	Uczeń: – definiuje, czym jest pokora, – streszcza teksty biblijne ukazujące grzech pychy, – wyjaśnia przeciwieństwo pychy i pokory,	Uczeń: – uzasadnia, że Chrystus przyszedł na świat dla naszego odkupienia i zbawienia, – wskazuje na Chrystusa jako prawdziwego Zbawiciela ludzkości,	Uczeń: – redaguje artykuł prasowy pt. „Chrystus prawdziwym Zbawicielem ludzkości”, – uzasadnia potrzebę rozwoju cnoty pokory w codziennym życiu,

– wymienia cechy człowieka pokornego, – wyjaśnia rolę pokory w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek, – wylicza grzechy główne, – podaje, że pycha jest pierwszym z grzechów głównych, – objaśnia rolę pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek, – podaje, że Chrystus został złożony za nas jako nasza Pascha, – objaśnia Tajemnicę Paschalną Chrystusa – odkupienie, – definiuje pojęcie „liturgia”, – identyfikuje liturgię z uczestnictwem w życiu Boga, – objaśnia, co zaliczamy do liturgii, – wskazuje na liturgię jako dialog Boga z człowiekiem (dar i odpowiedź), – podaje, że Jezus jest zawsze obecny z nami w liturgii, – wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii, – wymienia postawy i gesty liturgiczne, – wylicza znaki i symbole liturgiczne występujące podczas liturgii, – wyjaśnia, czym jest znak, gest i postawa, – definiuje pojęcie „sakrament”, – wymienia sakramenty święte, – wylicza sakramenty przyjmowane raz w życiu, – określa cel poszczególnych sakramentów, – wskazuje na chrzest jako paschę i dar nowego życia, – wylicza znaki widzialne udzielenia Ducha Świętego w sakramencie bierzmowania, – nazywa bierzmowanie sakramentem umocnienia w wierze, – wymienia dary Ducha Świętego, – określa, jakich łask udziela Duch Święty w sakramencie bierzmowania, – identyfikuje charyzmaty i owoce Ducha Świętego, – definiuje, czym jest sakrament pokuty, – wskazuje na sakrament pokuty i pojednania jako sakrament przebaczenia i miłosierdzia Boga, – wylicza warunki sakramentu pokuty i	– wyjaśnia, że Jezus umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia, – wyjaśnia, czym jest liturgia, – wyjaśnia znaczenie przypowieści o winnym krzewie, – objaśnia znaczenie liturgii w życiu chrześcijanina, – wyjaśnia, w jakim celu Jezus posługiwał się znakami, – wyjaśnia pojęcie „charakter sakramentalny”, – rozróżnia podział sakramentów, – wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu, – objaśnia naukę Kościoła na temat chrztu, – wyjaśnia różnicę między chrztem Janowym a sakramentem chrztu świętego, – objaśnia znaczenie sakramentu bierzmowania dla chrześcijańskiego życia, – wymienia skutki sakramentu bierzmowania, – objaśnia, co jest istotnym celem sakramentu bierzmowania, – wyjaśnia, na czym polega męzne wyznawanie wiary, – streszcza naukę Pisma Świętego i Kościoła o przebaczeniu i pokucie, – używa poprawnie pojęć: pokuta, przebaczenie, pojednanie, – wyjaśnia sens sakramentu pokuty, – wyjaśnia, czym jest odpust, – wyjaśnia znaczenie i sens poszczególnych warunków sakramentu pokuty i pojednania, – wyjaśnia obecność Chrystusa w Eucharystii, – używa poprawnie pojęć: Eucharystia, ofiara, obecność, – wyjaśnia, na czym polega działanie słowa Bożego, – objaśnia, w jaki sposób Kościół przekazuje słowo Boże, – wyjaśnia symbolikę darów ofiarnych, – objaśnia sens cierpienia, – streszcza naukę Kościoła o cierpieniu,	– wskazuje konkretne wydarzenia biblijne, w których Jezus uczy nas pokory, – charakteryzuje postawę faryzeusza i celnika, – wskazuje, że pycha jest źródłem innych grzechów, – uzasadnia zgubne skutki pychy, – opowiada o trzech zapowiedziach męki Pana Jezusa, – uzasadnia, że w Eucharystii uobecnia się Tajemnica Paschalna, – wskazuje, że Jezus jest w centrum liturgii, – stwierdza, że liturgia jest dziełem Chrystusa, – określa, w jaki sposób Jezus działa w liturgii, – uzasadnia, że całe życie liturgiczne koncentruje się wokół Jezusa, – charakteryzuje postawy i gesty liturgiczne, – uzasadnia potrzebę świadomego i czynnego udziału w liturgii, – projektuje propozycje graficzne sakramentów, – uzasadnia potrzebę przyjmowania sakramentów, – opisuje celebrację udzielania sakramentu chrztu, – charakteryzuje symbolikę chrzcielną, – uzasadnia, że chrzest święty jest sakramentem Przymierza zawartego z Chrystusem i Kościołem, – wskazuje na konieczność odnawiania przyrzeczeń chrzcielnych, – wskazuje, że w sakramencie bierzmowania zostaje powołany do troski o innych, – uzasadnia, do czego zobowiązuje sakrament bierzmowania, – wskazuje, w jaki sposób działa Duch Święty, – określa sposób realizacji zadań wynikających z sakramentu bierzmowania, – wyszczególnia relacje i powiązania między poszczególnymi warunkami sakramentu	– dowodzi zwycięstwa pokory nad pychą, – proponuje odpowiednie metody do zwalczania pychy, – dowodzi, że chrzest zanurza nas w Tajemnicy Paschalnej Chrystusa, – analizuje teksty źródłowe o liturgii, – redaguje modlitwę dziękczynną za jeden z przyjętych sakramentów, – wymienia fragmenty Pisma Świętego odnoszące się do chrztu, – określa zadania wynikające z przyjęcia chrztu, – dowodzi ciągłej konieczności rozwoju wiary otrzymanej na chrzcie, – streszcza fragmenty biblijne mówiące o chrzcie, – dowodzi konieczności realizacji zadań wynikających z przyjętego sakramentu bierzmowania, – dowodzi, na czym polega wartość przebaczenia w życiu człowieka, – redaguje rachunek sumienia, – analizuje, jaką rolę pełni słowo Boże w jego życiu, – wskazuje owoce Eucharystii, – przytacza treść tekstu Pisma Świętego na temat sakramentu namaszczenia chorych, – ocenia wartość sakramentu namaszczenia chorych w życiu człowieka, – przytacza teksty Pisma Świętego mówiące o ustanowieniu kapłaństwa, – analizuje teksty biblijne i nauczania Kościoła na temat stopni święceń.
---	---	---	--

pojednania, – nazywa Mszę Świętą uobecnieniem ofiary Chrystusa, – wymienia fragment Pisma Świętego mówiący o ustanowieniu Eucharystii, – wskazuje na swoją łączność z ofiarą Chrystusa przez modlitwę, – określa, na czym polega paschalny charakter Eucharystii, – definiuje, czym jest liturgia słowa Bożego, – wymienia owoce, jakie daje przyjmowanie Komunii Świętej, – wskazuje na Eucharystię jako centrum liturgii i życia chrześcijańskiego, – definiuje, czym jest sakrament namaszczenia chorych, – nazywa sakrament namaszczenia chorych sakramentem umocnienia, – określa chrześcijańską postawę w cierpieniu, – wskazuje na sakrament święceń jako sakrament przywracania pokoju pomiędzy Bogiem a ludźmi, – określa stopnie i cel udzielania sakramentu święceń, – definiuje, czym jest sakrament małżeństwa, – nazywa sakrament małżeństwa konsekracją ludzkiej miłości, – wskazuje na jedność i nierozdzielność małżeństwa sakramentalnego.	– wyjaśnia, na czym polega posługa biskupów, kapłanów i diakonów, – określa skutki przyjętego sakramentu małżeństwa, – wyjaśnia Boży zamysł wobec małżeństwa.	pokuty i pojednania, – uzasadnia potrzebę przygotowania się do sakramentu pokuty i pojednania, – uzasadnia obecność Chrystusa w Eucharystii, – wskazuje, w jaki sposób Bóg przemawia dzisiaj w Kościele, – określa poszczególne części liturgii słowa, – opisuje, co dokonuje się podczas konsekracji, – opisuje przebieg udzielania sakramentu namaszczenia chorych, – uzasadnia rolę modlitwy za chorych, – wyjaśnia, czym jest sukcesja apostołska, – uzasadnia, że kapłani kontynuują misję Chrystusa, – streszcza tekst biblijny dotyczący Bożej woli wobec małżeństwa i rodziny, – charakteryzuje małżeństwo sakramentalne, – uzasadnia sens małżeństwa sakramentalnego.	
III. Wędrówka ku dobru			
– podaje prawo miłości Boga i bliźniego, – określa chrześcijaństwo religią miłości, – wymienia Osiem Błogosławieństw, – definiuje, czym jest prawo naturalne, – identyfikuje prawo moralne jako prawo Boże, – wskazuje na obiektywny charakter norm moralnych, – definiuje pojęcia: czyn moralny, czyn dobry, czyn zły, – nazywa sumienie miejscem spotkania i dialogu z Bogiem, – rozróżnia rodzaje sumienia, – wymienia rodzaje sumienia, – wyjaśnia, czym jest prawo objawione,	Uczeń: – wyjaśnia podstawowe prawo chrześcijańskie, – wyjaśnia różnice między prawem naturalnym i stanowionym, – wyjaśnia, na czym polega stosowanie hierarchii wartości w życiu, – objaśnia przesłanie zawarte w tekstach biblijnych, – wyjaśnia rolę sumienia w ludzkim życiu, – objaśnia potrzebę kształtowania sumienia, – objaśnia teksty Pisma Świętego oraz nauczania Kościoła dotyczące sumienia, – wyjaśnia, z jakim działaniem związany jest dany rodzaj sumienia,	Uczeń: – charakteryzuje postawę chrześcijańską wobec bliźniego, – objaśnia treść Ośmiu Błogosławieństw, – wyjaśnia, na czym polega koncepcja szczęścia zawarta w <i>Ośmiu Błogosławieństwach</i>, – stwierdza, że prawo ewangeliczne jest wypełnieniem i uzupełnieniem prawa Dekalogu, – uzasadnia potrzebę życia prawami Błogosławieństw, – określa, co to znaczy kroczyć drogą Błogosławieństw, – wskazuje związek między życiem	Uczeń: – redaguje notatkę prasową, – wyjaśnia określenie pojęcia „wartości”, – wyjaśnia rolę hierarchii wartości w życiu człowieka, – uzasadnia potrzebę roztropnego działania, – określa skutki odrzucenia najważniejszych wartości, – analizuje znaczenie wartości w życiu człowieka, – uzasadnia swoją odpowiedzialność za naturalne prawo moralne, – analizuje naukę Kościoła o prawie moralnym, – dowodzi, że Bóg jest Dawcą prawa

– wskazuje na zbawczy charakter prawa objawionego – Dekalogu, – identyfikuje autorytet Boga z normami moralnymi, – nazywa przykazania drogowskazami w życiu.	– wymienia treść Dziesięciu Przykazań oraz okoliczności, w jakich Bóg je objawił, – wyjaśnia, czym jest Dekalog.	Błogosławieństwami i życiem w łasce Bożej, – określa specyfikę wartości chrześcijańskich, – wskazuje właściwą hierarchię wartości, – streszcza fragmenty Pisma Świętego ukazujące prawo, – uzasadnia potrzebę roztropnego działania, – wskazuje na Jezusa jako Tego, który wybiera zawsze dobro, – charakteryzuje sumienie jako miejsce spotkania z Bogiem i Jego Prawem, – określa Eleazara jako człowieka prawego sumienia, – wyjaśnia, czym jest sumienie, – określa, na czym polega formowanie sumienia, – rozróżnia prawo naturalne od prawa objawionego, – określa Dekalog jako pomoc człowiekowi na drodze życia moralnego, – przytacza treść Pisma Świętego na temat Dekalogu, – stwierdza, że Dekalog jest darem kochającego Boga, – wskazuje na wartości, których bronią przykazania.	moralnego, – streszcza teksty Pisma Świętego mówiące o sumieniu, – wymienia teksty Pisma Świętego ukazujące prawo objawione – Dekalog, – analizuje prawo objawione na Synaju oraz prawo Nowego Testamentu, – dowodzi istnienia związku między Starym Prawem a Nowym Prawem objawionym w Nowym Testamencie.
--	---	---	--

IV. Drogowskazy na drodze ku szczęściu

– przytacza treść I przykazania Bożego, – nazywa, czym jest oddawanie czci innym bogom, – identyfikuje wróżbiarstwo, astrologię i horoskopy z przeciwstawianiem się I przykazaniu Bożemu, – wskazuje na fundamentalny charakter I przykazania Bożego, – przytacza treść Pisma Świętego na temat II przykazania Bożego, – wskazuje na związek II przykazania Bożego z objawieniem Imienia Bożego Mojżeszowi i czystością mowy, – definiuje pojęcie „renesans”, – wymienia osoby, które w epoce renesansu wniosły znaczący wkład w życie Kościoła, – objaśnia genezę i katolicki wymiar renesansu,	Uczeń: – wymienia sposoby oddawania czci Bogu, – wyjaśnia, do czego zobowiązuje I przykazanie Boże, – wyjaśnia, na czym polega szacunek dla Imienia Bożego, – rozróżnia, w jakich sytuacjach można wzywać Imię Boże, – wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury, – wyjaśnia pojęcia: reformacja, protestantyzm, – wymienia przyczyny i główne idee reformy katolickiej, – definiuje pojęcia: sobór, synod, sukcesja apostołska, dogmat, – wyjaśnia, w jakim celu odbył się Sobór Trydencki,	Uczeń: – określa, co pomaga w rozwoju wiary w jednego Boga, – wskazuje sposoby oddawania szacunku wobec Imienia Bożego, – dostrzega różnorodność działań podejmowanych przez wiernych we wspólnocie Kościoła, – wyjaśnia, czym jest ruch ekumeniczny, – wskazuje różnice i podobieństwa katolicyzmu i innych wyznań chrześcijańskich (protestantyzm, anglikanizm), – uzasadnia potrzebę otwartości i szacunku wobec chrześcijan innych wyznań, – wskazuje rolę Ducha Świętego w Kościele reformującym się, – wymienia skutki chrztu Litwy,	Uczeń: – streszcza naukę Katechizmu Kościoła Katolickiego dotyczącą II przykazania Bożego, – dowodzi, na czym polega szacunek dla Imienia Bożego, – ocenia rolę Lutra i Kalwina oraz króla Henryka VIII w powstaniu wyznań protestanckich, – analizuje rozwój nauczania Kościoła w trakcie Soboru Trydenckiego, – dowodzi konieczności udziału we Mszy Świętej, – wyjaśnia, dlaczego każdy człowiek ma prawo do życia i jego ochrony, – przytacza tekst źródłowy dotyczący prawdy, – dowodzi o konieczności kierowania się
--	--	--	--

– identyfikuje M. Lutra, J. Kalwina z Ojcami reformacji, – wymienia przyczyny reformacji, – identyfikuje reformę katolicką z dziełem Soboru Trydenckiego, – podaje, kiedy odbył się Sobór Trydencki, – identyfikuje wysiłki na rzecz jedności Kościoła z Unią Brzeską i Kościołem grekokatolickim, – przytacza cechy charakterystyczne dla Kościoła grekokatolickiego, – wymienia osoby, które przyczyniły się do zawarcia Unii Brzeskiej, – identyfikuje III przykazanie Boże z potrzebą świętowania i związkiem pomiędzy czcią Boga a praktykami religijnymi, – wymienia święta nakazane, – wskazuje na Eucharystię jako centrum niedzieli chrześcijanina, – identyfikuje IV przykazanie Boże z szacunkiem dla rodziców i osób starszych, – przytacza przykazanie mówiące o szacunku wobec rodziców, – objaśnia, do czego Bóg wzywa w IV przykazaniu Bożym, – podaje, że życie ludzkie jest darem Bożym, – wskazuje na troskę o zdrowie i życie w kontekście zrozumienia i realizacji sensu swojego życia, – przytacza treść Pisma Świętego na temat VI przykazania Bożego, – streszcza nauczanie Kościoła na temat okazywania szacunku dla swojego ciała, – wymienia wykroczenia przeciw VII przykazaniu Bożemu, – identyfikuje VIII przykazanie Boże z wiernością prawdzie, – objaśnia, jakie są wykroczenia przeciw VIII przykazaniu Bożemu, – identyfikuje IX i X przykazanie Boże z postawą wstrzemięźliwości i uczciwości w codziennym życiu.	– wskazuje na uniwersalny wymiar postawy chrześcijańskiej św. Jadwigi, – streszcza tekst Pisma Świętego mówiący o szabacie (Wj 20,8-11), – wyjaśnia, co to znaczy czcić ojca i matkę, – wyjaśnia treść VI przykazania Bożego, – wyjaśnia, jak powinniśmy reagować na potrzeby bliźnich, – wyjaśnia znaczenie słowa „prawda”, – wskazuje na religijne motywacje do życia w prawdzie i naprawienia krzywd w zakresie VIII przykazania, – identyfikuje sytuacje w życiu z potrzebą wstrzemięźliwości, – rozróżnia postawę uczciwości i nieuczciwości w życiu codziennym, – porównuje szabat w Starym Testamencie i paschalny charakter niedzieli, – identyfikuje VI przykazanie Boże z wartością czystości i przyjaźni w życiu człowieka jako fundamentu prawidłowych kontaktów z innymi, – identyfikuje VII przykazanie Boże z problemem kradzieży i bogacenia się kosztem innych oraz z poszanowaniem własności prywatnej i społecznej.	– opowiada o życiu św. Jadwigi, uzasadniając jej świętość, – opisuje przebieg chrystianizacji Litwy, – objaśnia, jaką rolę odegrała św. Jadwiga w dziejach Polski i Litwy, – wskazuje okoliczności zawarcia Unii Brzeskiej, – przytacza treść tekstu Pisma Świętego na temat niedzieli jako dnia Pańskiego, – wyjaśnia, czym jest szabat i dzień Pański, – wskazuje, na czym polega miłość do rodziców, – charakteryzuje, jakie są obowiązki dzieci wobec rodziców, – uzasadnia potrzebę odpowiedzialności dorosłych dzieci wobec rodziców, – przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o wartości życia ludzkiego, – charakteryzuje treść V przykazania Bożego, – uzasadnia, że VI przykazanie Boże wzywa do wierności i czystości, – wskazuje na niebezpieczeństwa zagrażające wierności i czystości, – wyjaśnia, co Bóg nakazuje w VII przykazaniu, – wskazuje, jaki powinien być nasz stosunek do tego, co posiadamy, – określa, jakie znaczenie posiadają wartości moralne, – charakteryzuje, jaką wartość przedstawia ubóstwo chrześcijańskie, – wyjaśnia, czym jest uczciwość i wstrzemięźliwość, – uzasadnia potrzebę uczciwości i wstrzemięźliwości, – określa znaczenie Unii Brzeskiej dla jedności Kościoła, – określa znaczenie prawdy i wierności jej w kontekście poszukiwania sensu życia i w budowaniu właściwych kontaktów między ludźmi.	prawdą w życiu, – przytacza treść tekstów Pisma Świętego na temat IX i X przykazania Bożego, – określa perspektywy i granice ekumenizmu, – analizuje związek IX i X przykazania z próbą określenia zainteresowań i powiązania ich z sensem życia i osobistymi planami życiowymi.
V. Droga z Jezusem Chrystusem			

– określa znaczenie Święta Podwyższenia Krzyża, – objaśnia, co jest celem ziemskiej wędrówki człowieka, – wyjaśnia, czym różni się rok liturgiczny od kalendarzowego, – identyfikuje Adwent z radosnym oczekiwaniem na przyjście Chrystusa, – wskazuje na postawę otwartości i czuwania na przyjście Jezusa Chrystusa, – przytacza wydarzenia ewangeliczne mówiące o Bożym Narodzeniu, – objaśnia sens Świąt Bożego Narodzenia, – wskazuje na religijny wymiar przeżywania świąt Bożego Narodzenia, – identyfikuje Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan z działaniem na rzecz jedności chrześcijan, – stwierdza konieczność modlitwy o jedność chrześcijaństwa i potrzebę przeciwdziałania grzechowi podziału, – podaje, że Wielki Post jest szczególnym czasem pokuty i oczyszczenia serca, – wyjaśnia, od czego zależy owocne przeżycie rekolekcji, – przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o męce i śmierci Chrystusa, – identyfikuje Triduum Paschalne z Ofiarą Jezusa dla naszego zbawienia, – wylicza dni Triduum Paschalnego, – wskazuje na potrzebę duchowego przeżycia Triduum Paschalnego, – określa religijny wymiar Świąt Wielkanocnych, – nazywa Maryję Królową Polski, – przytacza treść tekstów biblijnych mówiących o Matce Bożej, – przytacza tekst Apelu Jasnogórskiego, – objaśnia formy kultu maryjnego, – przytacza treść tekstów biblijnych o Duchu Świętym, – wylicza owoce Ducha Świętego, – wskazuje na związek Zesłania Ducha Świętego z potrzebą odnowy świata i przewyższania zła w świecie.	Uczeń: – wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijanina krzyż, – objaśnia, na czym polega wierność krzyżowi, – wyjaśnia, że Bóg każdego człowieka powołał do świętości, – rozróżnia święta i uroczystości roku kościelnego, – wyjaśnia eschatologiczny wymiar Adwentu, – wyjaśnia znaczenie Uroczystości Bożego Narodzenia dla człowieka wierzącego, – wyjaśnia, jakie znaczenie ma dla chrześcijan jedność, – wyjaśnia, co należy uczynić, aby spotkać się z przebaczącym Jezusem, – objaśnia, na czym polega prawdziwe nawrócenie, – wyjaśnia rolę Triduum Paschalnego w życiu chrześcijanina, – wyjaśnia rolę Maryi w historii Polski, – wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina.	Uczeń: – wyjaśnia, czym jest wierność, – wskazuje przykłady naśladowania Chrystusa, – opisuje potrzebę pomocy Kościołowi cierpiącemu, – wskazuje środki wiodące do doskonałości, – charakteryzuje świętych i błogosławionych, z których może czerpać wzorce, – stwierdza, że podstawą osiągnięcia świętości jest wiara, – definiuje pojęcie roku liturgicznego, – wskazuje okresy roku liturgicznego, – określa kolory liturgiczne, – wyjaśnia, czym jest Adwent, – określa wymowę adwentowych zwyczajów i symboli, – wskazuje sposoby pracy nad sobą, – wyjaśnia pojęcie „wcielenie”, – opowiada, dlaczego Boże Narodzenie jest świętem radości, – opisuje zwyczaje związane z religijnym przeżywaniem świąt Bożego Narodzenia, – wyjaśnia, czym jest ekumenizm, – wymienia zadania ruchu ekumenicznego, – objaśnia dwa największe podziały w Kościele, – wskazuje przykłady jedności Kościoła, – uzasadnia znaczenie Wielkiego Postu, pokuty i nawrócenia dla chrześcijanina, – objaśnia sens Triduum Paschalnego, – wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, – wskazuje wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia, – wskazuje sposoby kształtowania w sobie postawy odpowiedzialnego chrześcijanina, – wskazuje na wartość hymnu „Bogurodzica”, – uzasadnia, dlaczego oddajemy cześć Maryi jako Królowej Polski, – wskazuje sposoby oddawania czci Matce Bożej.	Uczeń: – proponuje środki pomocy duszom w czyśćcu cierpiącym, – analizuje, na czym polega pełnia szczęścia, – analizuje teksty biblijne (proroctwa mesjańskie) zapowiadające przyjście Chrystusa, – analizuje teksty biblijne o jedności Kościoła, – analizuje tekst Pisma Świętego ukazujący spotkanie Jezusa z Zacheuszem, – analizuje wydarzenia z Pisma Świętego ukazujące miłosiernego Boga, – analizuje teksty biblijne w odniesieniu do życia chrześcijanina.
---	---	--	---